

Liceul "Voltaire", Craiova

TOUS AZIMUTS

NR. 4/2020

REALIZATORI:

COORDONATORI:

Prof. Dr. DORINA LOREDANA POPI

Prof. ANCA MIHAI

Prof. ADINA MITRICĂ

COLABORATORI:

Prof. ADRIANA UDROIU

Prof. IULIA PANDELICĂ

Prof. LAVINIA BURTEA

Prof. DANIELA IONESCU

Prof. GABRIELA MILITARU

Prof. FLORENTINA IAGĂRU

Prof. RALUCA STĂNCULESCU

Prof. PAUL SPĂTARU

COLECTIVUL DE REDACȚIE (elevi):

STANCU ERIKA-ELENA

PEȘEA ANA

PĂTRAȘCU ADRIAN

MOLON LIA

REDACTOR-ȘEF: Eleva CHICIU CLAUDIA-ELENA

ILUSTRĂȚII: Sursa Liceul „VOLTAIRE”, pagina Facebook, Google

NR. 4/2020

ISSN : 2558-9644

ISSN-L: 2558-9644

CUPRINS

VOLTAIRE EN FÊTE. 5 ANS! / 5

DOCUMENT IDENTITAR / 6

JEUNES PLUMES / 7

De la tête aux pieds / 7

Lettre à l'âme / 7

Lettre ouverte à l'humanité / 8

A merge mână în mână / 9

Dragă Moșule / 10

Omul știe să ierte? / 11

Legenda celor patru anotimpuri / 11

DES SENTIMENTS SUR PAPIER / 13

Cheia fericirii / 13

Copiii din familiile monoparentale / 13

Lecția de încredere / 14

Dincolo de aparențe / 15

Vis nesfârșit / 16

Caruselul sentimentelor / 16

Rasismul, consecință a ignoranței / 17

Bullying-ul / 17

RIMES AVEC AMOUR / 19

Qu'est ce qui rime avec amour? / 19

Merci / 19

Bouquet d'amour / 20

Invitation / 20

La danse / 20

Puisque... / 20

Toamna / 21

Februarie / 21

Iubire / 22

Prietenia, darul vieții / 22

Galben de toamnă / 23

Jocul toamnei / 23

Trăiri și emoții / 23

Modelul meu / 24

The love in sadness / 25

Love for you / 25

My flower, you! / 25

Blossom / 25

The conflicts of nature / 25

Feelings of late autumn / 25

What you, mom, mean to me / 26

Freedom / 26

SĂPTĂMÂNA FRANCOPOP: ȘCOALA PE RITMURILE MUZICII POP FRANȚUZEȘTI / 27

TEACHING SPEAKING COMMUNICATIVELY / 28

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ ȘI ROLUL EI ÎN SOCIETATEA VIITORULUI / 29

FRATERNITY FESTIVAL / 32

ROLUL EDUCAȚIEI ÎN SOCIETATEA ACTUALĂ / 33

**«DÉCOUVRIR LE PATRIMOINE CULTUREL ET NATUREL
À TRAVERS LES 5 SENS» / 35**

EXPERIENȚE CULTURALE VIRTUALE / 37

OAMENI ȘI LOCURI / 38

De vorbă cu François-Marie Arouet (Voltaire) / 38

JENNIFER LOPEZ / 40

EMOTIONS EN COULEURS / 40

VOLTAIRE EN FÊTE. 5 ANS!

Calea împlinirii nu a fost niciodată ușoară! Dacă, totuși, noi putem spune astăzi că ne considerăm împliniți, înseamnă că toată călătoria de până aici merită povestită oricui va vrea să știe, peste ani și ani, cum se scrie istoria unei reușite. Noi suntem cei care am dat Liceului „Voltaire” un glas, un nume, un destin vișând, plămădind nu doar caractere, ci și suflete, formând oameni deschiși și responsabili, fiindcă totul este posibil cu și pentru copiii noștri!

Cinci ani, rotunzi, au unit forțe mici și mari, chipuri zâmbitoare, dimineți cu zarvă creativă presărate de „Je vous aime, mon prof”, Liceul Anului, victorii olimpice, procente de promovare în topuri, 10 la Bac, Școală Europeană, proiecte internaționale, șezători intergeneraționale, ateliere creative, dezbateri constructive. Ce loc putea fi mai potrivit pentru desfășurarea energiilor creatoare, decât acest cămin luminos și primitor al celor de ieri și de azi, acest ”acasă” de care absolvenții se desprind cu greu, dar nu se rup niciodată? Dacă m-ar întreba cineva care sunt ingredientele de bază ale acestei frumoase legături, aș spune cu toată convingerea că ele sunt încrederea, entuziasmul și solidaritatea.

Micul Prinț al lui Antoine de Saint Exupery a întâlnit în călătoriile lui un negustor de pilule care potoleau setea. „Înghiți una și nu mai bei apă timp de o săptămână, economisești astfel 53 de minute pe săptămână”, spunea negustorul. De curând am fost întrebată ce aș face dacă aș avea aceste minute. Micul prinț ar merge către o fântână, eu aș alege să vin la „Voltaire”, nu agale ca el, ci alert, așa cum suntem obișnuiți noi aici, pentru a câștiga și mai mult timp pentru un nou proiect, pentru o nouă provocare.

De câte ori mă gândesc la modul în care ni s-a conturat și confirmat identitatea în spațiul educațional regional, național și internațional, mă simt recunoscătoare față de toți cei care, de aproape sau de departe, au contribuit la devenirea acestei instituții. Gratitudea mea se îndreaptă și către colegii care au aderat la misiunea Liceului „Voltaire”, dăruindu-se în fiecare zi, către părinții ce constituie un suport statornic chiar și după absolvire și, bineînțeles, către dragii noștri elevi, care sunt lumina, inspirația și mândria noastră!

În cei cinci ani de existență a acestui liceu, unici în multe aspecte, am învățat că imposibilul este doar o scuză a lipsei de determinare, pentru că de câte ori un lucru s-a anunțat dificil de îndeplinit, am apelat la o rețetă pe care nu mă sfiesc să o împărtășesc: dacă se iau în doze juste vivacitatea, optimismul, loialitatea, tenacitatea, implicarea, reziliența și empatia, satisfacțiile nu vor întârzia să apară. Iar ele nu s-au măsurat doar în diplome și titluri care, desigur, ne onorează și ne responsabilizează, ci în frânturi de viață autentică, în momente pentru împlinirea cărora niciun sacrificiu nu a fost prea mare.

La ceas aniversar, mulțumesc Liceului „Voltaire” pentru tot ceea ce reprezintă el astăzi și îi doresc o viață lungă, la fel de bogată în experiențe și realizări, ca acești primi cinci ani pe care i-am sărbătorit cu sufletul deschis, alături de prieteni și instituții partenere pe al căror sprijin sperăm să ne putem bucura mereu.

La mulți ani, „Voltaire”!

**Director,
Prof. dr. Dorina Loredana POPI**

DOCUMENT IDENTITAR

„Nu înaintăm în vârstă prin ani, ci prin povești.” Așa spune o vorbă despre puterea timpului de a lăsa urme. Și cum să nu iubim urmele pe care le-au lăsat acești primi cinci ani ai existenței noastre?

Numele - Liceul "Voltaire" din Craiova... sau Liceul Francez, spuneți-i cum vreți!

Data nașterii- 2015, când Universitatea din Craiova a hotărât să dezvolte în învățământul preuniversitar doljean o structură care să promoveze interculturalitatea și flexibilitatea în abordările didactice, în scopul atingerii performanței.

Scurt istoric: Din 2016, liceul a intrat în rețeaua unităților preuniversitare de stat și a dobândit personalitate juridică, iar din 2020 a fost acreditată pentru învățământul teoretic, filierele umanist și real.

Experiența. Ei, aici sunt mai

multe lucruri de spus! E de ajuns să ne gândim la proiectele internaționale care au contribuit la obținerea titlului de Școală Europeană și a acreditării Erasmus+, la competițiile în urma cărora am câștigat trofeul de "Liceul Anului" în cei doi ani în care am participat, la rezultatele remarcabile ale elevilor la etapele județene, naționale și internaționale ale olimpiadelor și concursurilor școlare și lista poate continua. Evident, aceste distincții ne onorează și fiecare moment premergător obținerii lor a fost neprețuit. Reușita noastră este suma clipelor trăite împreună, în care s-au acumulat energii surprinzătoare, entuziasm, așteptări prelungite, emoții și, mai apoi, victorii.

Pasiuni: Să ascultăm oamenii, să creăm conexiuni puternice între școală, familie, comunitate și partenerii de pretutindeni, să fim inovativi și originali, să sfidăm imposibilul, să exersăm gândirea strategică axată pe atingerea obiectivelor, să împărtășim bucurii cu toți cei care aparțin familiei noastre, să privim dincolo de orizont, să ne inspirăm de la oamenii resursă, să transformăm orice experiență într-o sărbătoare a cunoașterii.

Previziuni organizaționale: O viață lungă alcătuită nu din ani, ci din alte și alte povești despre oameni care vor pleca din Liceul "Voltaire" cu un pașaport cu mii de file, pentru tot atâtea călătorii către viitorul la care au visat. Și cum orice călătorie are o dublă direcție, de dus-întors, cea de-a doua lor casă, așa cum le-a plăcut mereu copiilor să îi spună liceului, îi va aștepta cu drag de fiecare dată când le va fi dor de cei mai frumoși ani, deci, de cele mai frumoase povești!

Prof. Adina Mitrică
Coordonator programe și proiecte educative

JEUNES PLUMES

DE LA TÊTE AUX PIEDS

Mon cher ami... Je t'écrivais de ce qui me manquait, de l'harmonie des feuilles sèches de la couleur du sang sec en automne, du silence d'une lune d'argent se reflétant dans le miroir d'un lac serein dans une nuit d'été étouffante, de l'image qui flotte entre des tombeaux gelés. Je t'écrivais de ce qui donne la force du sang de voyager dans les veines : la paix...

Elle n'est pas seulement l'absence de la guerre. Et dans ce monde crève-cœur, cruel, bruyant, pouvons-nous la trouver dans les jeux vertigineux des gens et des lumières ? Dans le désordre du monde déchainé ? Dans la chaleur du foyer ou quand tu te caches dans ton forteresse insondable ?

Je l'avoue. J'avais peur que tout ne fût éphémère... Ma paix n'était pas dans cette vie ou dans la profondeur de ma solitude. Elle était dans

le tombeau...

Tu te rappelles quand je pensais comme ça ? Quand j'étais noire de la tête aux pieds, comme la nuit sans étoiles et lune ? J'étais si jeune... Grosse erreur ! La paix existe, sauf que tu ne la trouves pas quand tu la cherches, mais quand tu renonces à la quête. Comme tu n'es pas heureuse quand tu n'es pas malheureuse, mais quand tu sais que parfois il est normal d'être triste ou déçue.

N'oublie pas: si la paix doit être la fin d'une guerre, elle est la fin de la guerre avec toi-même !

Bița Lorena
clasa a X-a B

LETTRE À L'ÂME

Craiova, le 12 octobre 2020

Cher ami à cœur ouvert,

Je t'écris pour te remercier de m'avoir fait réfléchir aux aspects de la vie dont je n'ai jamais senti la présence, mais qui semblent toutefois marquer mon existence.

Je t'avoue que je viens de me rendre compte que la vie ne signifie pas seulement un but précis qu'on doit impérativement atteindre... bien au contraire, elle englobe à la fois toutes nos réussites et tous nos échecs. Je sais qu'autour de moi, tout le monde dit « Il faut aboutir à son objectif sinon, on ne vaut rien dans les yeux des autres », mais moi, je reste toujours fidèle à l'idée de ne pas abandonner mes plus grandes ambitions, quoi qu'ils soient les bas de ce fil court surnommé « vie ». D'habitude, c'est ce déclic qui fait bouger les pensées dans la tête des gens, c'est l'instant quand ils réalisent que la prise d'une décision importante devient un choix nécessaire. Alors, ils se disent « Il faut réagir, je suis la seule personne responsable de mon avenir, ma vie est dans mes mains ». C'est inutile d'ajouter

que le terme « engagement » représente désormais le mot-clé de leurs actions, de leur comportement. En fait, notre façon d'agir, c'est ce qui nous définit, n'est-ce pas ?

Dans la vie quotidienne, on assume des « engagements » qui ne sont pas de promesses tout-à-fait sincères, en se disant « je t'assure, je prendrai le temps de le faire », « c'est sûr, je ne te décevrai jamais » ou plutôt « je m'en occuperai », mais ce qu'on ne se dit jamais, c'est la phrase « je ferai de mon mieux, je ne suis pas sûr de ma réussite, mais j'essaierai quand même ». Ce type de phrase est celle qui devrait nous faire aller plus loin, vers nos aspirations, nos rêves, car on sait tous qu'être accompli professionnellement ou personnellement incarne un travail d'arrache-pied pour qu'on soit fiers de nos résultats. Bref, un simple « je te promets d'être avec toi » ne suffit pas pour désigner l'engagement, ce ressort qui nous propulse de monter jusqu'au sommet de la pyramide sociale et morale.

Ce sont des pensées qui se bousculent dans mon être entier et qui ne cessent pas de hanter mon esprit éternellement pensif.

Un grand merci à toi, mon ami toujours prêt à partager les mêmes sentiments que moi quant au monde dans lequel on vit.

Ton amie égarée dans ses pensées,
Celia

LETTRE OUVERTE À L'HUMANITÉ

les derniers années, mois, semaines ou jours...

Chère Humanité,

Je t'écris du milieu de l'enfer. C'est une horreur, une nouvelle catastrophe naturelle et humaine à laquelle j'assiste impuissante, mais pourtant pleine d'espoir. Des feux détruisent l'Australie, des gens perdent leurs vies, des maisons brûlent, la nature s'effondre, des millions d'animaux sont morts et des dizaines d'espèces menacées sont gravement touchées par ce désastre qui va en crescendo.

Alors, ma chérie, ne souris pas ! S'il te plaît ! Ne reste pas assise, agis jusqu'à ce qu'il ne soit pas trop tard ! C'est le réchauffement climatique dans sa forme la plus dévastatrice et ce n'est pas encore fini. On ne sait plus combien notre planète en endurera. Nous devons nous engager à fond dans cette lutte, cette voie du changement ! Malheureusement, on n'arrive pas à rattraper le temps perdu, mais on peut arrêter de le perdre.

Personne n'écoute ? Faut-il que je hurle ? On a tous à gagner si on enlève pour quelques minutes nos écouteurs et on entend le murmure de la nature. En unissant nos forces, nous pouvons réussir ! Tous ensemble, oui ! Actuellement, l'homme fait partie de la nature, et la guerre qu'il mène contre elle est inévitablement une guerre contre lui. Qu'attendons-nous ? Les jours du monde tel que nous le connaissons sont comptés. On est toutefois préoccupés par la dégradation du climat et de nos ressources vitales, on s'attend à une évolution, mais ces souhaits restent des vœux pieux. C'est comme la chanson : « Tout le monde veut aller au ciel, oui, mais personne ne veut mourir. » Un véritable engagement, un effort de solidarité soutenue seront les conditions pour que les objectifs soient atteints, si vous me demandez à moi. Il est évidemment beaucoup plus facile de rester soi-même en ne faisant rien, car tout engagement génère des compromis, mais si nous ne prenons pas soin de l'environnement, qui le fera ?

Les signes du naufrage s'accumulent, mais nous continuons de foncer dans la nuit noire en dansant et en riant, avec l'arrogance d'être supérieurs convaincus, d'être les maîtres de l'univers. Pensons au Titanic ! Il représentait le fleuron de la technique, il n'y avait pas l'espace d'un doute dans l'esprit de ceux qui l'exploitait. Notre société y ressemble, par son excès de confiance. Lorsque l'équipage a vu l'iceberg, il a été incapable de changer de cap, de maîtriser le sinistre... Dans les sociétés occidentales, c'est pareil, le progrès nous a happés, nous n'en sommes plus les maîtres. Ensuite, pendant le naufrage, l'orchestre continuait à jouer, et cette image me touche encore beaucoup, car nous sommes aujourd'hui face à des menaces sans commune mesure avec ce qu'on a connu jusqu'ici et la comédie humaine bat son plein : on se querelle pour des choses futiles, on s'intéresse au virtuel, mais on refuse de regarder la réalité de front. Or, comme dans le Titanic, que l'on soit en première classe ou en fond de cale, tout le monde payera son tribut !

Cette lettre est un ultime cri d'alerte que je lance plutôt que de céder au désespoir : si nous tous, riches ou pauvres, jeunes ou adultes, vedettes ou anonymes, sains ou malades, nous ne modifions pas immédiatement notre comportement pour faire « mieux avec moins » et mettre la vie au centre de nos décisions individuelles et collectives, nous sombrerons inéluctablement dans les abîmes de notre propre chaos. UNE AUTRE VIE RESTE CEPENDANT POSSIBLE, fais-moi confiance !

Dans l'attente d'un miracle, Une survivante

Firoiu Marina, clasa a XI-a C

A MERGE MÂNĂ ÎN MÂNĂ

Dacă m-ai pune să-ți descriu liceul în care înveți, ți-aș vorbi despre numele lui, despre gândurile care se plimbă în capul meu admir clasele luminoase sau despre persoanelor care au un vis, dar care se opresc o fracțiune pentru a-ți zâmbi și a-ți răspunde la întrebări, oricât de banale ar fi ele. Ți-aș face cunoștință cu vechiul meu prieten, Voltaire, care surâde ștregărește pe figura fiecărui elev care învață în liceul meu sau care, cu dor și dragoste, după ani, îi calcă pragul, amintindu-și de viața de liceean!

Liceul meu de suflet este însă liceul pe care îl împletesc, îl îndoi și-l reconstruiesc dintr-o mare de cioburi. Acest liceu este undeva departe, dincolo de orizont, poate chiar dincolo de realitate. Este o colecție de imagini, fiecare cu sunetul, parfumul și cromatica sa. Amintirile, tăcerile și regretele care-mi pângăresc mintea. Este locul în care, ca un hoț, mă strecor noaptea și retrăiesc clipele ce se ascund în subconștient, tâlhărindu-i liniștea.

Liceul meu este o dorință, locul de veci al amintirilor mele... Atunci când fug de mine, aici îmi găsesc alinarea, aici înveți să respir din nou. Timpul se oprește, secundele scad în infinit, orele se topesc, imposibilul nu există, imaginația nu are limite. Porțile acestui liceu sunt mereu deschise, parcă șoptindu-mi: „Ai incredere ! Nimic rău nu ți se poate întâmpla aici !”. O persoana foarte dragă mie îmi spunea odată că liceul este Universul meu și că fericirea este atunci când înveți și trăiești în liceul visurilor tale.

Liceul meu este Pluriuniversul meu, locul în care încetez să mai fiu un simplu elev! Locul în care poți merge mână în mână, cu tine, cu el, cu noi, în care orice vis devine realitate și-ți poți trasa propriul destin.

Pătruț Oana, clasa a XII-a B

DRAGĂ MOȘULE,

Sunt aici și nu îmi dau seama clar dacă zăpada asta e de demult sau dacă fulgi noi și neastâmpărați se antrenează pentru o luptă continuă..care să ajungă mai repede pe pământ...În orice caz, totul pare rupt dintr-o poveste...E ireal!

Ochii mei fug dintr-o parte în alta, iar inima-mi tresare când pe cer apar stelele ce vor să-mi fure atenția...

Mă întreb uneori: de ce nu știm să ne bucurăm cu adevărat de ceea ce contează? De ce nu mai suntem interesați de lucrurile mărunte și vrem mereu să le avem pe cele din rangul superior?

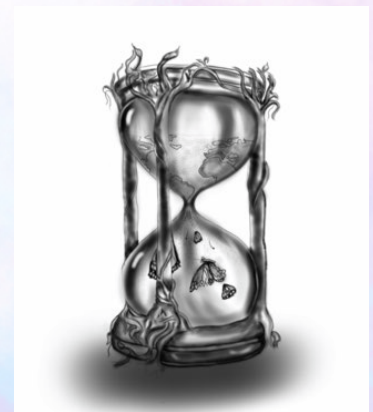
E trist să vezi cum timpul se scurge; e drept, oamenii nu au cum să-l oprească, dar nici nu sunt în stare să-l folosească într-un mod util. Pot să se bucure de zâmbete, de răsăritul soarelui care trezește în ei sentimente ascunse prin fericiri launtrice, pot să admire chiar și un apus. Și atât!

De ce unii nu vor să vadă ce contează cu adevărat în acest labirint încurcat? Mă tem că ei sunt incapabili de a se aprecia până și pe ei înșiși. Și e trist... Oare le e frică de ei, de noi, de Univers?

Unii oameni, ca și mine, caută fumusea și liniștea în fiecare lucru, nu fug de necunoscut, mor de dor și iubesc fără margini. E simplu: acesta este tiparul omului împlinit!

Închei această scrisoare cu o serie de întrebări de suflet la care aș vrea un răspuns sincer: Tu ești fericit? Pe tine te ascultă cineva, Moșule? Reușește cineva să îți îndeplinească și ție dorințele? E vreodată timp și pentru tine?

Multumesc, Moșule, că mi-ai citit scrisoarea fără listă de cadouri, dar cu gânduri și întrebări care valorează infinit mai mult!

Cu drag,
un copil fericit!

Stancu Erika-Elena, clasa a XII-a C

OMUL ȘTIE SĂ IERTE?

Inima mea vrea să răspundă cu tărie, chiar dacă e străbătută de un fior nemaîntâlnit. Totul e ciudat. Îmi simt mintea ținută de aceasta întrebare. Oare "ființele de hârtie" (Roland Barthes) sunt capabile să simtă vibrația sentimentelor a celor din jur?

Iertarea este arma omului puternic, care a îndrăznit să înțeleagă că orgoliul este cel care îmbolnăvește trupul și sufletul. Oare cel care iartă se simte împlinit? Acel om plutește într-o mare de liniște pentru că înțelege ce înseamnă să fii om bun, într-un univers unde accentul se pune pe alte lucruri mai "ieftine". Omul liber este cel care alege din propria inițiativă ceea ce pe Dumnezeu îl lasă împăcat și cu zâmbetul dulce.

Privește un copil! Ori de câte ori nu-îl ierți, ochii lui devin mai triști. Nu ar trebui înțeles? Iartă-l și explică-i cu ce a greșit. Cuvintele au o valoare nedeterminată, încât comunicarea este cea care ne ține vii. Noi trebuie să avem o legătură strânsă cu Dumnezeu, iar aceasta este posibilă prin intermediul rugăciunii și a faptelor milostive: bunătatea, credința și iubirea.

"Marele Anonim" ne iartă în fiecare moment, dar noi, oamenii de rând, de ce nu am putea să facem asta? Ne-a lăsat, creația să avem grijă de ea, iar pe noi, creaturile Lui să ne iubim și să ne înțelegem semenii. E o lecție de care trebuie să ținem cont mereu!

Iertarea e modalitatea prin care omul înțelege că erorile se iartă, motiv pentru care pot sublinia faptul că e scris undeva că noi, muritorii, greșim mereu, dar în același timp suntem ajutați și înțelegi de Divinitate.

Eu te înțeleg, dar tu mă înțelegi?!

Stancu Erika-Elena, clasa a XII-a C

LEGENDA CELOR PATRU ANOTIMPURI

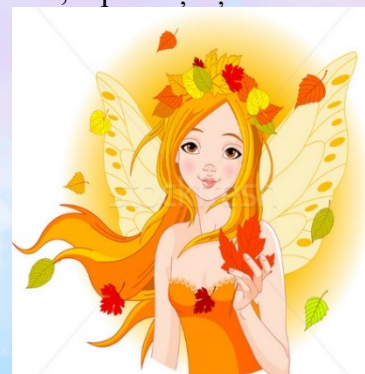
(PREMIUL I LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL „JURNAL DE TOAMNĂ” – IAȘI, 2020)

În vremuri străvechi, pe când Atomius era zeul tuturor, Barvischi un om de vârstă mijocie ce locuia la periferia satului Oranus, muncea de zor de dimineața până seara la pădure, pentru a-și putea crește cele patru fete. Fiecare dintre ele avea o frumusețe aparte, însă numai una și anume Toamna, avea o bunătate de care puțini oameni dau dovadă. Într-o dimineață, pe când luceafărul era singurul care lumina nemărginitul cer, Bavrishchi își luă traista cu mâncare, toporul și își sărută fetele pe frunte. Înainte de a trece pragul casei, acesta își luă haina ponosită, peticită pe alocuri și își făcu două cruci mari rugându-se pentru deale vieții, sfârșind rugăciunea spunând "Cu Dumnezeu înainte!".

De atunci a trecut una, două, chiar trei zile de când Bavrishchi nu mai a venit acasă. Văzând asta, cele patru fete porniră a-l căuta prin pădure. Acestea au mers trei zile și trei nopți de-a lungul și de-a latul codrului, însă nici urmă de tatăl lor.

Cele patru fete au găsit un copac generos și s-au așezat jos pentru a se odihni. La un moment dat, Tomana a văzut ceva pentru ramurile copacului, era o lumină orbitoare

-Iarta, zise ea, tu vezi ce văd eu?

-Ce anume surioară?

-Printre ramurile copacului se vede o lumină orbitoare de parcă s-ar fi deschis boltele cerești, ăsta e un semn de la tata!

-Eu nu văd nimic...

-Uită-te atentă!

-Poate doar ți s-a părut...

-Ai dreptate, fie cum zici tu.

Totul a decurs normal până la miezul nopții. Pe când celelalte fete dormeau, Tomana s-a trezit brusc, auzind pe cineva șoptind cu un glas, parcă plin de durere: " Fetele mele au nevoie de mine. Vrăjitoarea Loarei m-a blestemat din pricina faptului că am pășit pe teritoriul ei". Tomana și-a trezit cele trei surori de îndată.

-Varișca, tu auzi?

-Ce anume?

- E tata, se aude vorbind...

- Ehh, baliverne, eu nu aud nimic, ai visat.

Tomana adormi de îndată alături de surorile ei. Pe când se crăpa de ziuă, soarele despiciând parcă în două cerul, Tomana se trezi fiind orbită de lumina unei siluete care se afla în fața ei. "-Drumul către tatăl vostru va fi văzut doar de fata care are inima cu adevărat curată" Tomana șopti imediat:

- Primăstava, tu vezi ce văd și eu?

-Ce să văd?

-Chipul acela luminat care vorbește!

-Cu siguranță că ai visat, spuse Primăstava adormită.

În noaptea următoare, Tomana își luă cele trei surori și merseră acolo unde le îndemnă inima. Acestea merseră preț de câteva zile,

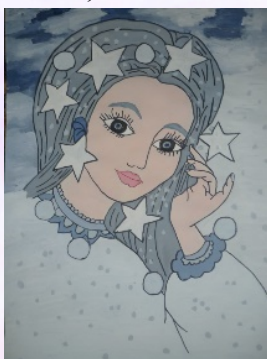
până când ajunseră într-un loc de o frumusețe nemaivăzută.

-Fetelor, voi vedeți ce casă mare e aici?! întrebă Tomana.

-Eu nu văd nimic surioară, spuse Iarta.

-Nici noi, șoptiră în cor Primăstava și Varișca.

În dreptul ușii de la intrare, apărură aceeași siluetă de o lumină orbitoare pe care o văzuse Tomana în urmă cu câteva zile. Aceasta le spuse că pentru a-și recupera tatăl, trebuie să învingă vrăjitoarea pentru a rupe blestemul. Însă singura care putea vedea intrarea, era Tomana. Aceasta a intrat și a dat nas în nas cu vrăjitoarea, a luptat cu aceasta, însă nu a iz-

butit, până la un moment dat când Tomana a împins-o pe fereastră. Aceasta le-a blestemat pe cele patru fete, spunând că ele să-și piardă înfașșarea, dar să rămână cu sufletul. Vrăjitoarea a căzut în apele reci ale lacului Vâlcoț și a pierit. Tatăl lor tot sub formă de copac a rămas, din cauza faptului că blestemul nu a fost rupt, ci aruncat asupra celor patru fete. Astfel, Tomana a devenit toamna, gata să încante oamenii cu frumusețea ei, Iarta a devenit iarna, rece precum inima sa, Primăstava a devenit primăvara, spre fericirea oamenilor, iar Varișca a devenit vara, gata să le încălzească inimile. Atunci toate au jurat să-și protejeze tatăl, bătrânul copac. De atunci, fiecare dintre ele ne încântă în moduri diferite în fiecare an, ele fiind cele patru anotimpuri.

Peșea Ana, clasa a XI-a D

Paradoxal, acest fenomen aduce, într-o formă, și câteva avantaje. Dacă te cerți cu unul dintre părinți, te poți duce la celălalt, deși nu te vei simți niciodată în locuința lui ca acasă! Mai mult, de ziua ta sau de sărbători, dacă ai puțin noroc, primești mai multe cadouri. Și lucrurile bune se opresc aici, din păcate, pentru că reversul medaliei îți dă neșansa de a asista la certuri sau de a fi obiectul unei custodii comune obositoare. Și mai e și cea mai sumbră perspectivă, cea care mi-a afectat profund copilăria; este vorba de situația în care părintele nerezident nu păstrează legătura cu copilul. Ajungi să te întrebi cu ce ai greșit, ce nu îi place la tine de nu te vrea deloc în viața sa. Dar trebuie să știi că tot tu ești cel care va găsi mai apoi răspunsul: nu e o poveste despre tine, ci e o poveste care spune totul despre el!

În concluzie, ar fi ideal ca fiecare să realizeze faptul că aceste suflete, la finalul zilei, sunt doar niște copii ce nu au greșit cu nimic. Așadar, societatea ar trebui să învețe a-i trata în același mod ca pe ceilalți, fără să îi mai înjosească, făcându-i să creadă că este vina lor.

Stănescu Adelaida, clasa a IX-a C

LECȚIA DE ÎNCREDERE

*'Pour être
irremplaçable,
il faut être
différent.'*

Coco Chanel

© Blue

Cum faci să capeți încredere de tine, fiind adolescent în secolul 21? Să facem o scurtă prezentare: doar ce ai trecut de pragul adolescenței și nu știi cum ar trebui să te porți. Vezi cum apar etichetarea din partea oamenilor, bullying-ul și body-shaming-ul. Să nu uităm care sunt standardele frumuseții din zilele noastre: un corp armonios, lipsit de defecte, o piele netedă ce nu a cunoscut niciodată acnea și, peste toate, neapărat haine de firmă!

Dar cu ce ne ajută aceste lucruri în realitate? Cu nimic! Ele doar ne scad din încrederea de sine, încetul cu încetul. Ar trebui să ne afecteze? Normal că nu! Și, cu toate astea, îi lăsăm alți oameni să ne spună cum ar trebui să arătăm, cum să ne comportăm și ce lucruri să ne placă. Cum ar trebui să facem pentru a fi încrezători în noi și în puterile noastre? Cred că cel mai important pas este să ne schimbăm mentalitatea. Practic, este nevoie să îți schimbi cu totul mind-set-ul pe care îl ai, pentru a-ți trăi viața așa cum îți place.

Poate că nu ți-ai mai spus asta de mult timp, dar ești un om special, să știi! Experimentează, trăiește clipele în termeni tăi! Fă-ți bucurii sau lucruri mici care îți aduc fericirea,

pentru că ai o singură viață. Timpul nu o să stea în loc și în niciun caz n-o să se întoarcă. Așadar... iubește-te! Apreciază-ți corpul care te ajută să te deplasezi, să explorezi! Apreciază-ți zâmbetul cu care luminezi încăperea! Apreciază-te în totalitate!

Curcă Corina, clasa a IX-a C

DINCOLO DE APARENȚE

Dacă vreodată ți-au ajuns la urechi diverse comentarii critice legate de înfățișarea ta, surpriză! Nu toți oamenii știu să pătrundă în esența lucrurilor! Știu, e trist și mă întreb dacă e posibil chiar să nu-i fi învățat nimeni vreodată că adevărata frumusețe e în suflet sau doar au rămas ei cu lecția aceasta neînvățată, că doar e atât de comod să fii superficial!

Cât de crud poate fi cineva, judecându-te doar după aspect? Crede că te cunoaște cu adevărat? Își dorește oare să te cunoască? S-a întrebat vreodată cum se simte cel pe care îl etichetează? Atâta vreme cât nu este el cel afectat, cel discriminat, nu cred că își pune atâtea probleme.

Dacă ar fi un caz izolat, l-aș trece cu vederea, dar, din păcate, devine un tip de comportament cu spectru larg de răspândire și ajunge încet-încet să fie impus ca normă socială. Și atunci se creează această regulă nescrisă: dacă nu intri în canoanele frumuseții, dacă nu ai proporțiile ideale, dacă nu îți stă mereu părul impecabil sau dacă nu îți etalezi cele mai costisitoare ținute, ești discreditat. Nu numai că nu câștigi niciun premiu de popularitate, dar devii și subiect de discuții și de amuzament. Și, culmea, nimeni dintre cei care îți contestă aspectul nu are curiozitatea să afle ce gândești, care sunt pasiunile tale, ce ai tu bun și frumos pe dinăuntru. Nimeni!

Sfatul meu este să nu te izolezi, să nu găsești calea aceasta periculoasă care te va afecta puternic pe viitor, ci să te duci plin/ă de încredere în fața tuturor acestor oameni care nu văd dincolo de aparențe, ca să le demonstrezi cine ești tu cu adevărat!

Mlagiu Ana-Maria, clasa a IX-a C

VIS NESFĂRȘIT

Dacă aș avea puterea să mă aflu în visul care nu aș fi vrut vreodată să se termine, eu aș fi fost acum într-o lume plină de bunătațe, în care oamenii nu judecă și nu emană răutate.

Pentru mine, un vis fără de sfârșit este reprezentat de trăiri și de emoții. Acesta constă în existența persoanei dragi și a oamenilor pe care te poți baza în orice fel de situație, oameni despre care am convingerea că nu mă vor lăsa niciodată la greu.

Consider că toate experiențele și emoțiile pe care le trăim sunt într-o strânsă legătură cu relațiile interumane, fapt care mă determină să îmi doresc să am lângă mine numai oameni de calitate, de la care pot învăța ceva, dar și cu care îmi pot face experiențe memorabile.

Un vis, din perspectiva mea, este acel moment în care te aflu într-o deplină satisfacție, motiv pentru care nu cred că este necesar să dormi, ca să ai posibilitatea să evadezi în reverie.

Bineînțeles că această poveste în care îmi doresc eu să trăiesc nu este pe deplin realizabilă, deoarece mereu va trebui să existe un echilibru în ceea ce privește personalitatea oamenilor, dar cred că nu m-ar putea împiedica nimic să îmi pot crea un colț mic de fericire, doar alegându-mi persoanele potrivite.

Așadar, chiar ajung să cred că trăiesc într-o oarecare măsură un vis, deoarece simt că am parte de fericire și că echilibrul din viața mea de acum îmi dă încredere în anii de mai târziu.

Rizieri Gloria, clasa a IX-a B

CARUSELUL SENTIMENTELOR

Nu e un secret pentru nimeni că emoțiile și sentimentele fac parte din viața de zi cu zi și merită trăite la intensitate maximă. Dintr-un motiv sau altul, ni s-a spus că nu este întotdeauna bine să ne manifestăm trăirile, pentru că ele ne fac vulnerabili în fața altora sau neputincioși în propriii ochi. Mai știți când ne zicea mama că „nu ai de ce să plângi” sau „nu ai motiv să fii supărat”? Nouă ne rămânea în cap ideea că nu trebuie să simțim frică sau furie, deoarece este greșit. Astfel, unii dintre noi am evoluat ascunzând ceea ce simțeam, mințind și, mai ales, mințindu-ne. Din atitudinea aceasta derivă alte stări: rușinea, neîncrederea în forțele proprii sau confuzia legată de cine suntem noi cu adevărat. La atâtea stări oscilante, nu te aștepta ca lumea să te înțeleagă! Cel mai des, te judecă!

Și atunci, vă întreb: o să trăiți mereu sub povara lipsei acesteia de asumare? Ar fi o copilărie! Cel mai corect pentru sufletul vostru ar fi să vă luați inima în dinți, să vă priviți în oglindă, să reconciliați toate părțile din voi care sunt în derivă, să acceptați că toate sentimentele, indiferent de tonalitatea lor, sunt parte din voi, fiindcă vă definesc, vă întăresc și vă formează pentru viață.

Să nu uitați: sentimentele sunt ființele!

Ciovică Cristina, clasa a IX-a C

RASISMUL, CONSECINȚĂ A IGNORANȚEI

Hai să facem un pas înapoi, în pragul anului 2020 și să reflectăm puțin asupra evenimentelor ce au avut loc. Și aici vreau să pun accent mai ales pe rasism și pe modul în care unii oameni aleg această teorie social-politică. Este o temă care a provocat valuri în relațiile interumane și mi-aș dori să nu fie tratată cu superficialitate.

Însă ce înseamnă, de fapt, rasismul? Termenul trimite la o formă intuitivă de exprimare și criticare a persoanelor, construind o barieră în

umanitate. Este văzut ca un liant între lumea reală și universul fictiv, plăsmuit de propria conștiință. Partea proastă este că în destul de mulți indivizi se regăsește atitudinea de blamare a persoanelor, doar pe principiul că sunt percepute a fi diferite. Omul e catalogat, deci, în funcție de înfățișare.

Din punctul meu de vedere, toți oamenii sunt egali, cu drepturi și obligații și nu consider că trebuie marginalizați doar pentru aspectul fizic, acesta fiind impulsul principal.

Privind din altă perspectivă, e ușor să arunci cu insulte în oameni, cu scopul de a-i demoraliza și de a-i face să se simtă priviți și judecați. Cu toate acestea, ne-am pus vreodata întrebările "De ce gândim așa?" sau "De ce alegem să ofensăm lumea cu vorbele noastre?" sau "Cum ar fi dacă...n-ar fi?" Și aici mă refer la cum ar fi societatea dacă am alege să oferim complimente în loc de jigniri, dacă am alege să-i privim pe ceilalți așa cum ne privim pe noi înșine, formând un tot al tipologiei umane, fără să mai facem distincții.

Făcând o paranteză la ce am spus mai sus, sunt de acord cu faptul că există persoane care nu și pot schimba modul de gândire și nu tolerează oamenii pe care ele îi consideră diferiți. Însă cred că ar face un bine societății dacă ar păstra pentru sine ce au de obiectat și dacă i-ar vedea pe toți ca fiind niște persoane obișnuite.

Balaci Ana-Alina, clasa a IX-a B

BULLYING-UL

Bullying-ul este definit ca fiind un comportament de excludere și de luare în derâdere a cuiva, de umilire. Cuvântul „bullying” nu are o traducere exactă în limba română, însă poate fi asociat cu termenii de intimidare, terorizare, brutalizare. Bullying-ul nu presupune existența unui conflict bazat pe o problemă reală, ci pe dorința unor persoane de a-și câștiga puterea și autoritatea, punându-i pe alții într-o lumină proastă.

Fenomenul bullying poate fi prezent în orice tip de comunitate, în grupuri sociale, unde persoanele interacționează unele cu altele: la școală, la locul de muncă, în familie, în cartiere, în biserică, în mass-media, chiar între țări etc. Se creează astfel o stare de conflict, care nu poate fi depășită decât dacă se conștientizează existența fenomenului.

Cazurile de bullying implică cel puțin un agresor și o victimă, iar, în unele cazuri, există și martori. Agresorul vrea să fie cel mai cool rănindu-i, intimidându-i sau jignindu-i pe cei din jurul său.

Copilul, cu rol social de elev în școală, este parte integrată a acestui sistem social în care funcționează, cu alte cuvinte, contextul social – școala ca sistem – prezintă o importanță deosebită în formarea și evoluția comportamentului de bullying.

Cauzele bullying-ului

Expunerea la violență a unei persoane poate duce mai departe, precum „efectul fluturelui”, la alte fenomene de bullying, atât din partea agresorului, cât și din partea celui agresat.

Cauzele cele mai des întâlnite, care determină astfel de comportamente ale agresorului, pot fi lipsa de empatie, egocentrismul, orgoliul, superficialitatea relațiilor umane, și, mai ales, expunerea și preluarea unor modele de comportament similare.

Efectele bullying-ului

Efectele bullying-ului pot fi grave, chiar fatale. Se indică faptul că persoanele, indiferent dacă sunt copii sau adulți, care sunt supuse permanent comportamentului abuziv, prezintă risc de stres, îmbolnăviri, ducând chiar la sinucidere. Victimele hărțuirii pot suferi pe termen lung probleme emoționale, probleme de comportament, probleme sociale, singurătate, depresie, anxietate, stimă de sine scăzută, o creștere a frecvenței îmbolnăvirilor.

Căpînaru Antonia, clasa a.X-a C

Rimes avec amour

QU'EST CE QUI RIME AVEC AMOUR ?

- Qu'est ce qui rime avec amour ?
- *Bonjour, dit un passant.*
 - *Séjour, ajoute un touriste.*
 - *Nounours, répondent les jolis oursons.*
 - *Humour, intervient un certain comédien.*
 - *Glamour, ajoute un élégant parisien.*
 - *Tour, murmure la Tour Eiffel.*
 - *Toujours, affirme le jour.*

D'accord ! Mais vous savez que depuis toujours,

L'amour rime aussi avec tendresse, sourire,
baiser, rêve, respect...

La liste en est longue, même si les mots ne
sont pas rimés.

Quand on aime quelqu'un, on oublie les
différences,

On néglige les petits défauts.

Retenez, alors !

« Amour » rime avec tout ce que l'on vit
Tous les jours...

Cîrjan Eveline, clasa a X-a B

MERCI

Nos chemins se sont croisés et Cupidon nous
a guidés.

Merci pour ce bonheur,

Merci pour ce regard,

Merci pour cet Eden.

En fait...

Je ne pourrai jamais te remercier pour tous les
moments de félicité.

Tu es mon double, ma moitié,
Tu es la main qui m'accompagne pour me gu-
ider et me choyer.

Je ne peux t'offrir l'irréel,

Comment te rendre un merci éternel ?

En fait...

Je sais : Je t'aime et je t'aimerai à tout jamais !

Stancu Florentina, clasa a X-a B

BOUQUET D'AMOUR

Belle parmi les belles, pour toi j'ai cueilli
Une fleur épanouie.
Je te l'offre avec mon cœur
Pour cet instant de bonheur.

Rose parmi les roses, pour toi je dépose
Un baiser ardent.

Et, dans le sourire du petit jour,
Je t'offre ainsi tout mon amour.

Fleur parmi les fleurs, ensemble goûterons
Au parfum du présent.
Car dans ce monde où toute chose passe,
Seuls les beaux souvenirs ne s'effacent.

Pătrașcu Adrian, clasa a XI-a B

INVITATION

Écoute toujours les doux échos de la nuit
Entend la cadence nacrée de la rivière
Le vent rythme les fleurs sans faire le moindre
bruit
Une brèche s'installe, se diffuse dans l'air.

Et regarde toujours ce plafond étoilé
Fait uniformément de constellations
Leur dispersion de lignes superposées,
Formant en quelques traits un semblant de prison.

Le soleil se lève sur la lune endormie
L'horizon transformé par le rayon qui luit
La brise légère radoucit l'amertume

Les oiseaux s'éveillent, magnifiant le silence
Ils volent tout en haut et ensemble ils dansent
L'arche du ciel se fond dans la brume qui fume.

Tudor Alexandrescu, clasa a XI-a A

LA DANSE

Découvre toujours la rivière danser
Dans la nuit du jardin
Le bruissement produit par les fleurs de papier
Le bruissement agréable et lointain
Plongé dans les constellations du nocturne
Les enfants tissent
Les arbres dansent
Elles se balancent et leurs ombres brûlées
S'allongent, s'imprégnant du fol horizon
Maintenant, pas un son...
La fleur diurne laisse entrevoir ses fins pétales
Ses fins pétales écartant le nocturne.

Mihnea Capinaru, clasa a XI-a A

PUISQUE...

Puisque tout le monde fait pareil,
Puisqu'on veut tous se ressembler,
Puisqu'on est sans cesse jugé,
Puisqu'il faut jouer un rôle,
Puisqu'il faut toujours être à la hauteur,
Puisqu'il faut assumer nos actes,
Puisqu'il faut toujours essayer,
Puisqu'il ne faut pas abandonner,
Puisque le temps passe si vite...
Puisqu'il faut en profiter,
Puisqu'il ne faut pas regretter,
Puisqu'il faut se battre pour avoir ce qu'on veut,
Battons-nous et vivons notre vie !

Maia Mihai, cls. a XI-a A

TOAMNA

Toamnă dacă s-ar numi
„Zâmbet larg” pe fața albă,
Ploaia-ar fi fără de lacrimi
Și grădina prea săracă.

Ar fi fără îngrijorare
Vântul cu-a lui uscăciune
Și-am privi cum se adună
Totul fără-un scop în lume.

Ploaia ne aduce, iată,
Mult belșug și bogăție
Iară vântul suflă tot
Supărare să nu fie.

Toamnă bună și frumoasă,
Mulțumesc că-mi daruiești!
Ca în fiecare an,
Sufletele împlinești!

Bianca Tărăban, clasa a X-a D

FEBRUARIE

Gândul îmi zboară la primăvară
Și-mi doresc să fie frumos afară,
Dar iarna își arată fața ei dură
Și de noi nu se mai îndură.

Florile se ascund sub o pătură de gheață
Viața în natură e încă moartă
Trilul păsărilor nu s-aude bătând în poartă
Timpul îngheață a vieții soartă.

Focul arde mocnit in sobă
La lumina lumânării citesc "Glossă"
Călătoria printre epitete nu e inertă
Dar monotonia este incertă...

Seara, totul e acoperit de o albă pătură
Cerule s-a înroșit și tremură.
Gerul dă navală peste a mea casă
Și starea mea se manifestă prin angoasă...

Nicola Andreea, clasa a X-a D

IUBIRE

Simt iubire
 De fiecare dată
 Când îmi iei sufletul în palme
 Și suflă deasupra lui
 Adiere de liniște și glas de depărtări.
 Așa ai reușit și atunci
 Demult
 Să dezgheți o inimă polară
 Poate cu vocea, poate cu surâsul tău,
 Poate cu inima ta caldă
 Care a topit toate ghețurile
 Adunate de când pământul.
 Acum te aștept pe bancă
 Și știu deja
 Că sosirea ta
 Mă va lua din nou
 Prin surprindere.

Gagealov Andrada, clasa a IX-a C

PRIETENIA, DARUL VIEȚII

S-o prețuiești fără să-i ceri în schimb
 Semne și rosturi și făgăduieli
 Pe care nici tu nu știi dacă le poți ține.
 E-atât de simplu să spui că s-a dus
 Că a trecut demult acea lumină
 Care cândva se întindea în calea-ți
 Ca o petală de- anotimp fugar.
 Fă din prieteni o poveste bună
 Cu oameni ce se pot ține de mână
 Chiar și atunci când soarta te învață
 Că lacrima-i frumoasă; e tot viață!

Tudor Miruna, clasa a IX-a C

GALBEN DE TOAMNĂ

A venit toamna sufletului,
Simt cum aerul rece pătrunde prin bucățelele
inimii mele.

Acoperă-mi sufletul cu o pătură aurie!
Nu mă lăsa cu sufletul paralizat!
Nu-mi face adâncurile inimii să se întunece!

Lasă-mă să pătrund în cele mai întunecoase
locuri!
Lasă-mă să te luminez cu fiecare rază a soare-
lui!

Să-mi pun ămprenta asupra ta cu formule
magice

Și să te readuc la viață cu un zâmbet.

Simte natura cum face parte din tine!
Simte fiecare adiere a vântului care te face sa
zbori!

Simte pământul riguros cum face contact cu
fiecare parte a corpului!

Simte fiecare val al apeii cum te duce spre
necunoscut!

Simte-mă în sufletul tău!

Dumitru Cristiana, clasa a X-a D

JOCUL TOAMNEI

Se scurge pe geam o picătură...
Ca într-un joc al unui labirint,
Se împreună cu o altă picătură
și se unesc și fac o legătură.

în fața-mi stă ca un străin copacul,
Lipsit de tot ce a avut odată
Culorile de gri și alb mai murdar
Se adună și fac un văzduh pustiu...

Doar bradul își păstrează viața
și falnic stă în fața mea,
Ușor lovit de vântul vremii
Se mai înclină spre ceva.

Văd totul cum renaște iar,
Sub altă formă fără viață
și marele cerc luminat
Dispare, dispare în neant...

Pe jos e o pictură cu miros,
Un sunet de foșnit de viață,
și dacă stai sa vezi atent
Se schimba totul și e ceață...

Sub forma unei alte lumi,
Se conturează un tablou,
Are mișcare, umbre, stare,
și vezi cum din ceva toamna apare.

Gruia Alexandra, clasa a X-a D

TRĂIRI ȘI EMOȚII

Copile, iar te-ai cufundat în gânduri,
Iar visezi cu ai tăi ochi deschiși?
Din nou citești cuvinte printre rânduri,
Pe chip lacrimi îți curg pe furiș.

Gânduri, iluzii sau regrete,
Toate par acum defecte,
Căci totul este trecător,
Mai puțin al meu dor.

Suntem doar păsări călătoare,
Toată lumea se naște, toată lumea moare,
Viața este trecătoare,
Într-o clipă totul dispare.

Tu lasă gândurile triste,
Ridică-ți ochii către cer,
Căci toată viața pământescă,
E bucurie și mister.

Puica Alexia Yasmina, clasa a X-a D

MODELUL MEU

Și pot să spun, că ești omul special pentru mine
Ce m-a îndrumat în labirintul cunoașterii
Oferindu-mi posibilitatea întregirii
În tainele descoperirii.

Ești profesorul ce m-a făcut
Să prețuiesc și să te urmez
Într-o lume a cunoașterii exacte
Ce pentru mulți era o cale moartă!

Îți mulțumesc, pentru încrederea transmisă
Ce mă călăuzește pas cu pas
Mă înalță spre culmile prezise
În urmă cu trei ani!

Model ai fost în perseverență,
Și ori de câte ori am căzut
Mi-ai întins o mână-n permanență
Ori de câte ori m-ai văzut!

Gruia Alexandra, clasa a IX a D

THE LOVE IN SADNESS

What people call love?
 What people feel love for?
 People always love something
 Some even love being sad,
 Some love that cuz they think
 That's the only thing they will love
 They think that's all that won't leave them
 Cuz it's easier to be sad
 When u take away the sadness
 You are just normal, neutral even
 But when you lived in love
 Sadness it's a shot in the heart
 So it's easier to feel sad
 Because it just doesn't hurt so much when it leaves.

Lia Molon, clasa a X-a B

LOVE FOR YOU

Love me, love me not
 Love me for what I'm not
 Love me for what I can be for you...
 I watch your eyes, my stars
 Cuz why would I look
 At the far night sky
 When you are here next to me
 And oh my darling
 You don't even know
 Cuz even if all the stars
 Told me how to say
 That I love you
 It wouldn't be enough
 Cuz the only stars
 I want to say it
 Are your eyes

Lia Molon, clasa a X-a B

MY FLOWER, YOU!

You were eternal love
 Like the sun's love for the moon,
 You have pounded my soul..
 But the "you" flower did not dry at all.

It flourished in me every passing day
 Her root is in my soul
 it let my soul cold,
 And it raises me in the venom.

Petals are colored with my sadness
 I feel colorless that I will not have you anymore
 You've blossomed in me .. i no longer want
 To hurt me with your "love", my love.

Floriganță Carla, clasa a X-a C

BLOSSOM

You bloom in me
 With every kiss,
 You're coloring me
 With every touch,
 I feel you like a flower
 Wonderful and gentle,
 I'm protecting you
 Because i want you
 Forever, in my soul.

Floriganță Carla, clasa a X-a C

THE CONFLICTS OF NATURE

Is autumn a girl or a boy?
 Because sometimes she cries,
 And repeatedly,
 Throws with fruit at us!

It's both sweet and bitter,
 Kind of like the weather outside,
 When arguing with the sun
 The cloud is on her side.

That's why you can't Always see
 The sun in the sky?
 A cloud stands in his way
 And it so chilly without him!

It still shines and it shows himself
 Because we need the light,
 But my body
 Is waiting only for the spring sun to come!

Doru Simona-Madalina, clasa a X-a D

FEELINGS OF LATE AUTUMN

On full moon evenings,
 I used to listen to the whistling of the wind,
 Leaves flying in swarms in the garden.
 As the invaluable tears of the angels,
 He grabs the carpet of leaves as if rusty,
 And my soul is so desolate,
 Like the land of the abandoned birds.

Oh, summer! Why have you decided to leave
 me again?
 For now autumn has brought grey into my life,
 And it's really hard for me to look out
 the window again,

How slowly, slowly, life in my world flows.
For nature is everything: and tears and smiles and heaven,
Why are you crying about now,
Deceived and mysterious:

Where has the sun that illuminated my day disappeared?
Or the moon watching me at night?

Now all I see are the grey clouds, behind which hides a hope,
That tomorrow is a new day,
That tomorrow it will be a sunny autumn day.

Puica Alexia Yasmina, clasa a X-a D

WHAT YOU, MOM, MEAN TO ME

I feel every word you say,
You watch every step I take,
And every time you say:
No worries! I will always be here for you!

That is all I always hear,
That is how you help me through,
That is how you make me feel,
Mom, you are surreal!

Today on Mother's Day,
Actually, on every single day,
I want to thank you,
I want to whisper to you: "I love you!"

There are no words to explain
How much I care for you,
How much you mean to me,
My Universe is you!

I am sorry for what I put you through,
I am sorry for my bad days,
I know that you will be here for all that is to come,
You are always going to be my number one!

Bondar Bianca, clasa a XII-a C

FREEDOM

Feeling tired.
I need a break.
The taste of freedom
Is just in my head.

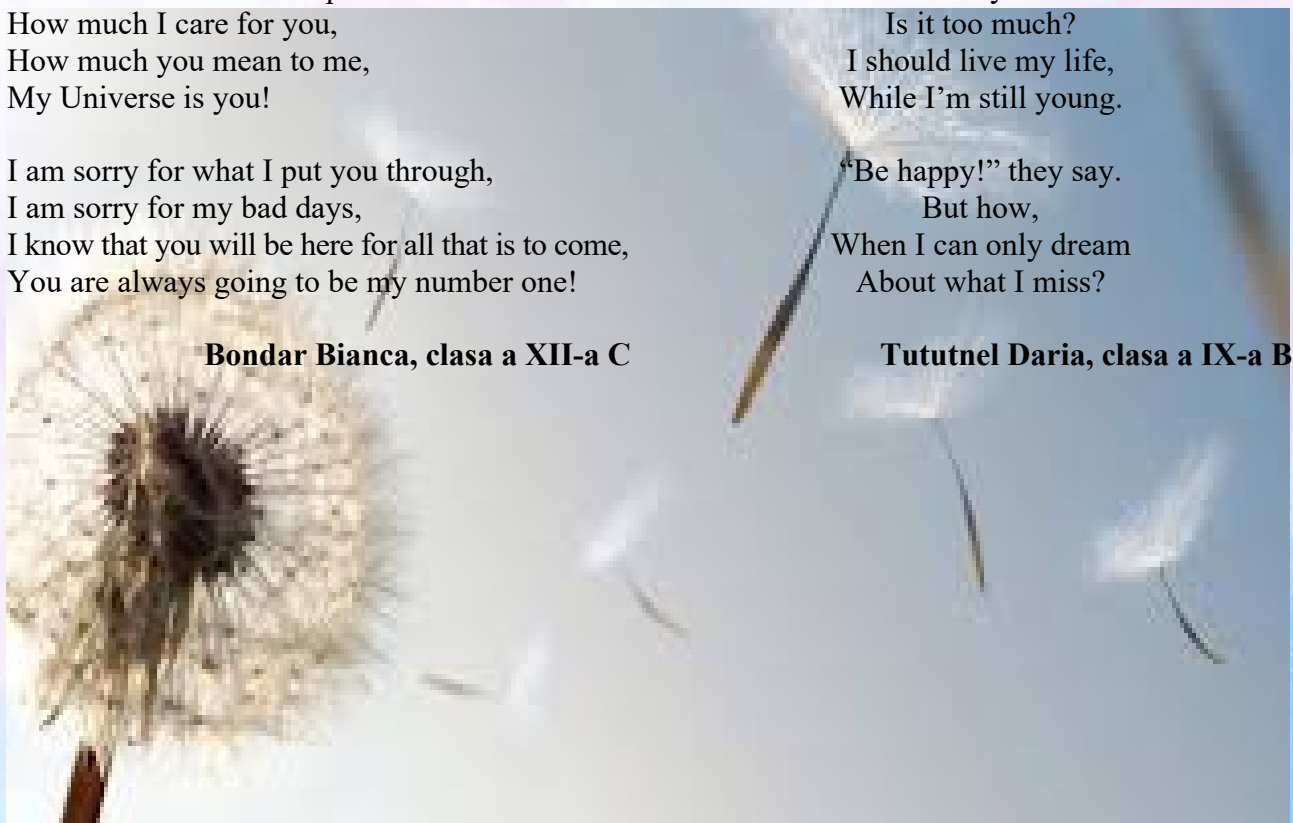
Stuck inside
Like a forgotten doll.
Nothing seems real
Anymore.

I want to run away,
But I'm trapped in a cage,
And there's no escape.
Staying here all day.

I need my freedom back.
Is it too much?
I should live my life,
While I'm still young.

"Be happy!" they say.
But how,
When I can only dream
About what I miss?

Tututnel Daria, clasa a IX-a B

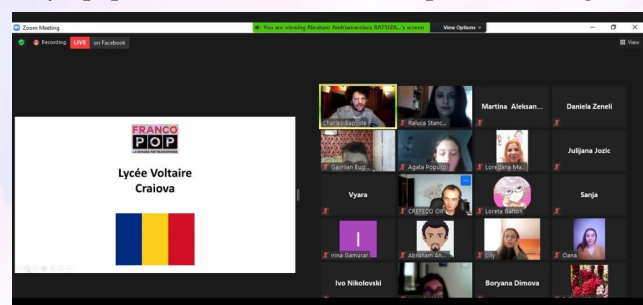
SĂPTĂMÂNA FRANCOPOP: ȘCOALA PE RITMURILE MUZICII POP FRANȚUZEȘTI

Obișnuim să spunem că muzica este un limbaj universal, care sparge hotare și unește oameni, coagulând comunități- și iată că activitățile desfășurate pe parcursul săptămânii FrancoPop au confirmat întru totul această afirmație.

Centrul Regional Francophon pentru Europa Centrală și de Est (CRE-FECO), un veritabil motor de promovare al Francofoniei, în colaborare cu Institutul francez din România, Casa de discuri Robert Records și platforma de stocare a datelor Lyve au făcut posibilă organizarea Săptămânii pop francofone, intitulată sugestiv "FrancoPop", reunind astfel participanți de etnii și culturi diferite, însă uniți de o pasiune comună, într-o activitate 100% online, găzduită de platforma Zoom. Evenimentul s-a adresat elevilor de liceu, din 5 țări europene: Macedonia, Bulgaria, Republica Moldova, România și Albania, reprezentând un moment prielnic de familiarizare a tinerilor cu industria muzicală și totodată de exersare a abilităților lingvistice în limba franceză. Fiecare țară participantă a fost reprezentată de o echipă de tineri entuziaști, plini de energie, dornici de comunicare și afirmare, înzestrați cu veleități artistice, dar și cu o oarecare pasiune față de limba lui Platon, a lui Voltaire sau Molière.

Elevii Liceului Voltaire au fost mândri să fie desemnați reprezentanții României în cadrul acestui proiect inedit, în care și-au stimulat creativitatea, și-au pus în practică cunoștințele lingvistice și și-au dezvoltat valori și abilități precum implicarea, atenția la detalii, curajul, curiozitatea, perseverența, munca în echipă, organizarea.

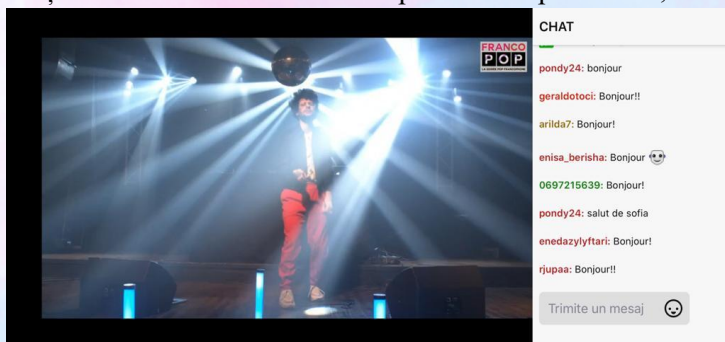
Săptămâna pop-francofonă a debutat cu cele 5 ateliere de creație, care l-au adus în prim plan pe unul dintre artiștii pop ai momentului: Charles Baptiste, un mesager al muzicii pop francofone, apreciat pentru ideile reformatoare

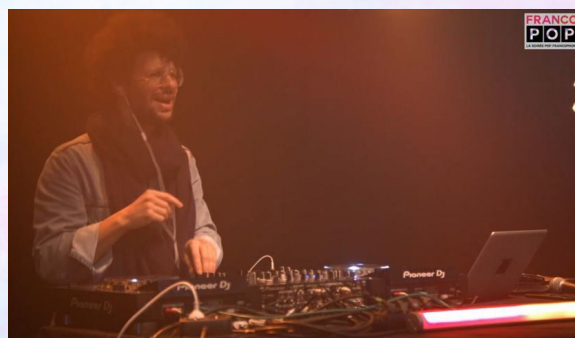
și pentru explorarea unui limbaj hiper-contemporan în piesele sale, cu mai bine de 300 de concerte la activ, susținute în peste 25 de țări ale lumii. Împreună cu cunoscutul artist, într-un spațiu al creativității și într-o atmosferă relaxantă și însuflețitoare, elevii celor 5 țări au dat dovadă de implicare colaborativă, de creativitate și au avut ocazia de a pătrunde în universul muzical, aflând informații prețioase referitoare la structura, compoziția și specificul muzicii pop, fiecare atelier finalizându-se printr-un cântec, gândit, scris și cântat împreună, în scopul realizării unei

versiuni ulterioare, orchestrate și înregistrate în studio. Piesa compusă de către cei 15 elevi ai liceului implicați în proiect, „Exceptionnel”, are ca temă iubirea, emanată prin toți porii în cadrul liceului Voltaire, iar titlul ales ar putea reflecta cu succes mesajul de încredere în forțele proprii pe care cadrele didactice din acest liceu își propun să-l însușească fiecărui elev.

În cadrul întâlnirii colective de sâmbătă, la care au participat toți partenerii implicați în proiect, dornici să împărtășească rezultatele muncii lor, au fost audiate piesele tuturor echipelor, care s-au felicitat și aplaudat reciproc. Seara nu se putea încheia altfel decât într-o notă pozitivă, printr-o experiență imersivă adresată nu numai partenerilor proiectului, cât

și pentru explorarea unui limbaj hiper-contemporan în piesele sale, cu mai bine de 300 de concerte la activ, susținute în peste 25 de țări ale lumii. Împreună cu cunoscutul artist, într-un spațiu al creativității și într-o atmosferă relaxantă și însuflețitoare, elevii celor 5 țări au dat dovadă de implicare colaborativă, de creativitate și au avut ocazia de a pătrunde în universul muzical, aflând informații prețioase referitoare la structura, compoziția și specificul muzicii pop, fiecare atelier finalizându-se printr-un cântec, gândit, scris și cântat împreună, în scopul realizării unei

și publicului larg, ce a constat în susținerea unui concert interactiv, care s-a difuzat live, din clubul parizian "Le Badaboum", prin canalul de streaming Twitch. Artistul Charles Baptiste, prin piesele cântate, energia și entuziasmul său, și-a transpus ascultătorii, fie și pentru câteva clipe, într-o altă lume, în care cu toții- elevi, profesori și părinți deopotrivă- au uitat de provocările la care i-a supus anul care tocmai s-a încheiat.

**Eleva Trașcă Daniela, clasa a XI-a C
Coord. Prof. Raluca Stănculescu**

TEACHING SPEAKING COMMUNICATIVELY

Since English is a foreign language in our country, most students are not familiar with it. Kavin Hetrakul said that they use English more frequent only inside the class and less frequent outside the class. Whereas, students have limited time to learn English in class, and they still do not have enough encouragement to practice English outside the class in order to get familiar with English. This case brings a problem that makes school students have difficulties to communicate in English.

Traditional classroom speaking practice often takes the form of drills in which one person asks a question and another gives an answer. The question and the answer are structured and predictable, and often there is only one correct, predetermined answer. The purpose of asking and answering the question is to demonstrate the ability to ask and answer the question.

Rababa'h (2005) pointed out that there are many factors that cause difficulties in speaking English among English learners. Some of these factors are related to the learners

themselves, the teaching strategies, the curriculum, and the environment. For example, many learners lack the necessary vocabulary to get their meaning across, and consequently, they cannot keep the interaction going. Inadequate strategic competence and communication competence can be another reason as well for not being able to keep the interaction going.

Some learners also lack the motivation to speak English. They do not see a real need to learn or speak English. Actually —motivation is the crucial force which determines whether a learner embarks in a task at all, how much energy he devotes to it, and how long he preserves (Littlewood, 1984, p.53). The development of communicative skills can only take place if learners have the motivation and opportunity to express their own identity and relate with the people around them (Littlewood, 1981).

In contrast, the purpose of real communication is to accomplish a task, such as conveying a telephone message, obtaining information, or expressing an opinion. In real communication, students must manage uncertainty about what the other person will say. Authentic communication involves an information gap; each student has information that the other does not have. In addition, to achieve their purpose, students may have to clarify their meaning or ask for confirmation of their own understanding.

To create classroom speaking activities that will develop communicative competence, teachers need to incorporate a purpose and an information gap and allow for multiple forms of expression. However, quantity alone will not necessarily produce competent speakers. Teachers need to combine structured output activities, which allow for error correction and increased accuracy, with communicative output activities that give students opportunities to practice language use more freely.

In planning speaking activities, teachers need to decide whether students need high structure (for example drills and controlled practice) for practice in learning or low structure (for example role plays, simulations).

When developing activities, lessons or tasks around speaking, teachers should also be aware of the 3 areas of knowledge that speaking encompasses (mechanics, functions and social or cultural rules and norms). Each area should receive attention, though not necessarily all at once. It is advisable to inform the students of these areas, so they are aware of the purpose of the activities.

Teaching speaking is a sensitive domain that teachers must all be aware of. Firstly, teachers should motivate the students, give them opportunities to speak and challenge their expectations.

Teacher should also give students time to prepare their speech, time the activity properly, interrupt the communication act when students start using their first language; give students chances of experiencing different speaking acts be they individual, in pairs or groups.

There are many difficulties that teachers face when teaching speaking: students' reluctance, lack of knowledge or lack of interest. Teachers must be very calm, always offering to help students when they need help.

Now, English is an international language. Even technology and working world use English. It is believed that the students want to be the winner in working world competition that is getting tight day by day. One of the conditions that the students must require is having ability to speak English fluently. This skill will be their plus point in facing the working world. From now on, the students have to try hard to overcome their difficulties to speak English fluently.

Students' difficulties to communicate in English must be solved as soon as possible considering their needs in facing the working world. In conclusion, by forcing the students only to speak English during the class and having conversations will solve their difficulties to speak English. Therefore, teachers should act calmly and encourage students to speak all the time be it for a short period of time or for a longer one.

Prof. Burtea Lavinia-Daniela

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ ȘI ROLUL EI ÎN SOCIETATEA VIITORULUI

Lumea de azi este o lume a interacțiunilor de tot felul. Întâlnirile dintre persoane și culturi se amplifică și se diversifică de la o zi la alta. Diversitatea culturală și, mai nou, cea religioasă face ca relațiile pe care le stabilim să nu fie întotdeauna optime. Pentru a le perfecționa trebuie să avem răbdare, să înțelegem alte moduri de gândire, de simțire, de acțiune. Este deci nevoie de diferite strategii de asumare intelectuală, dar și spirituală a identității culturale a persoanelor cu care venim în contact. Toate acestea stau la baza interculturalității, a întâlnirii dintre culturi diferite și a influențării reciproce dintre acestea.

Mitul societăților uniforme din punct de vedere cultural a suferit tot mai mult în ultimele decenii, ajungându-se treptat la concluzia că diversitatea

culturală a fost și este o stare de fapt caracteristică a societăților europene. Ideea unei omogenități culturale, adusă în discuție în perioada construcției națiunilor europene moderne, lasă locul conștientizării coexistenței unor grupuri culturale distincte în cadrul aceleiași entități statale și a necesității instituirii dialogului intercultural.

Educația interculturală și-a făcut apariția pe agenda politică a Europei odată cu școlarizarea copiilor imigranților din societățile vest-europene. S-a conștientizat atunci că existența unor grupuri provenite dintr-un fond cultural diferit de cel al populației majoritare poate constitui o provocare. Diferența a fost inițial percepută și tratată ca fiind un subiect tabu. La nivelul legislației internaționale însă, se observă un interes (cel puțin teoretic) pentru rolul educației în dialogul intercultural începând cu anul 1966, când se semnează în cadrul Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului Convenția Internațională privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale. Unul dintre articolele acestui text spune că „educația va permite tuturor persoanelor să participe efectiv într-o societate liberă, să promoveze înțelegerea, toleranța și prietenia între toate națiunile și toate grupurile rasiale, etnice sau religioase”.

Școala, ca principală instanță de culturalizare este și ea implicată în procesul de asumare a

propriei culturi, dar și de acceptare a culturii celor din jur. Ea nu poate rămâne neutră la interacțiunile interculturale ce se petrec în perimetrul ei, acolo unde, de multe ori, copii de etnii diferite ajung să împartă același spațiu de clasă. Prin urmare, clasa devine mediul în care se reproduce cultura și se pun bazele creației de noi expresii culturale.

Educația interculturală vizează o abordare pedagogică a diferențelor culturale, strategie prin care se iau în considerație diferențele, evitându-se, pe cât posibil, riscurile ce decurg din schimbările inegale dintre culturi sau, și mai grav, tendințele de atomizare a culturilor. Nu e o știință nouă, nici o nouă disciplină, ci o nouă metodologie ce caută să integreze, în interogația asupra spațiului educațional, datele psihologiei, antropologiei, științelor socialului, politicii, culturii, istoriei.

Cu toate că diversele aspecte ale educației pentru înțelegere internațională sunt interdependente, cele mai bine individualizate sunt:

- educația pentru drepturile omului
- educația pentru democrație și civism
- educația pentru pace și dezarmare
- educația pentru toleranță
- educația pentru dezvoltare
- educația pentru mediu
- educația interculturală

Scopurile educației interculturale sunt:

- cunoașterea de către fiecare grup a propriilor valori;
- familiarizarea grupurilor cu principalele elemente ale culturii altor grupuri, înțelegerea și respectarea acestora;
- facilitarea dezbatelor pe baza preocupărilor alternative;
- înzestrarea elevilor cu atitudini necesare desfășurării activităților în profesie și conturarea culturii generale;
- reducerea discriminării membrilor grupurilor etnice în școli și în societate;
- dezvoltarea competențelor culturale prin: observații, contacte directe cu alte grupuri, biculturalitate, și asimilare de către cultura străină.

Educația interculturală nu trebuie privită doar ca o nouă disciplină școlară, ea este o nouă abordare a disciplinelor clasice. Profesorul trebuie să valorizeze culturile de origine ale elevilor, sensibilizându-i la diversitatea culturală, evitând stereotipiile.

La nivel instituțional, ea implică orientarea spre un model de integrare și nu pe unul de asimilare. Educația interculturală nu se reduce la cursurile de limbă și cultura de origine pentru elevii imigranți. Ea se adresează tuturor elevilor.

Scopul educației interculturale este să dezvolte sensul responsabilității sociale și al solidarității cu grupuri defavorizate și să inducă

respectul principiului egalității în comportamentul de zi cu zi.

Educația interculturală permite structurarea unei identități culturale deschise, având ca scop:

- îndrumarea tinerilor pentru a asimila o cultură în perspectivă antropologică;
- înțelegerea punctului de vedere al altuia prin poziționarea critică, dar lucidă și tolerantă;
- legitimarea identității culturale, împiedicând sacralizarea;
- asigurarea respectului față de diferențele culturale.

Educația interculturală trebuie să evite etnocentrismul prin imprimarea unor atitudini care să-i ajute pe elevi:

- să își chestioneze certitudinile etnocentriste,
- să depășească atitudinile generatoare de judecăți și acțiuni discriminatorii;
- să remarce complexitatea relațiilor între culturile, clasele sociale, ființele umane indiferent de vârstă, limba, etnie, cultura sau religie;
- să se deprindă cu negocierea și comunicarea între indivizi, grupuri sau comunități;
- să desemneze responsabilitățile care revin fiecăruia prin raportare la comunitățile locale și naționale, ca și prin raportare la comunitatea internațională.

Desfășurată în școală, educația interculturală îi vizează pe toți elevii, propunându-și să îi sensibilizeze la respectarea diversității, toleranță și solidaritate. Încurajând atitudinea interculturală se deschide calea spre dialog și comunicare între grupurile culturale, cu consecințe benefice asupra înțelegerii dintre ele.

O educație concepută în perspectiva interculturală va resemnifica relațiile dintre școală și alte spații educative. Ea va depăși zidurile școlii, prelungindu-se în activitățile informale, în viața de zi cu zi. Cum multiculturalul nu se regăsește doar în perimetrul școlii, trebuie să ne pregătim în prealabil pentru a-l întâmpina și valoriza și în viața de zi cu zi.

Cultura nu mai trebuie înțeleasă ca o sumă finită de trăsături particulare care vine cu stereotipuri, iar abordarea interculturală este posibilă atunci când negocierile produc legături între diviziile de culturi diferite, legături care determină apariția unor noi practici culturale.

Comunicarea interculturală presupune două componente: comunicarea personală și comunicarea socială. Comunicarea personală presupune o creștere a competenței comunicaționale a primitorului. Comunicarea socială presupune o comuni-

care interpersonală și o comunicare mediatică.

Comunicarea interculturală este schimbul de informații însoțit de înțelegerea semnificațiilor colaterale, între persoane care fac parte din culturi diferite. Schimburile se pot realiza la nivel ideatic, verbal, nonverbal, comportamental, fizic, obiectual, organizațional.

O comunicare interculturală veritabilă cere timp și răbdare din partea protagoniștilor. Cu cât cunoaștem mai bine o cultură străină, cu atât vom avea impresia că avem mai multe lucruri interesante de descoperit despre aceasta. De obicei, familiarizarea cu o cultură stârnește curiozitatea pentru a afla mai mult. Învățarea interculturală constituie o coordonată importantă a oricărui program de educație. Ea are ca obiectiv cultivarea receptivității față de diferență, integrarea optimă a noutății valorice, mărirea permisivității față de alteritate, formarea unei competențe interculturale.

Comunicarea interculturală poate fi realizată de un intermediar, numit mediator. Acesta intervine pentru mijlocirea unui acord între persoane și, indirect, culturi. Mediarea constă în acțiunea de a pune în acord, de a concilia persoane în acceptarea, cunoașterea și gestionarea unor situații. Atunci când contactele dintre

purtătorii a două sau mai multe culturi devin antagoniste este necesar să se creeze zone neutre, un spațiu de întâlnire pe baza unor valori comune ce asigură funcționarea unui dialog acceptabil.

În prezent, comunicarea culturală dobândește trăsături de raționalizare și internaționalizare. Comunicarea interculturală a devenit mai lucidă și mai asumată. Totodată, penetrarea simbolurilor culturale s-a universalizat, prin unificarea codurilor lingvistice, sociale, culturale, simbolice la scară mondială. Idealul în materie de

cultură nu este doar acela de comunicare și de uniformizare absolută, de anulare a diferențelor, ci de creare a unor punți de legătură spirituale care vor fi frecventate sau exploatate în funcție de cerințe și disponibilități celor interesați.

A face educație interculturală înseamnă a crea un mediu interacțional, prin punerea în contact a purtătorilor unor expresii culturale diferite.

Prof. Ionescu Daniela

FRATERNITY FESTIVAL

THE PROJECT

Intercultural meeting around sexism organized by Mr. Petiot. This year, 5 foreign delegations, composed of 4 students and a teacher, came to the Labitrie College of Tournefeuille to participate in exchanges on sexism. Rich in emotions, this week has once again allowed the younger generation to forge strong bonds - regardless of borders - to allow a better life together.

The Romanian delegation from Voltaire Highschool consisted of the students Stancu Erika, Diana Predescu, Alexandra Nur Bahar Radu Dan Mihai and Adriana-Cristina Udriou as coordinating teacher.

Monday

Morning

Presentation by Mr. Petiot of the program of the week and "School Climate" introduced at Collège Labitrie.

Watching the film made during the project set up in May 2018 on the commemoration of the death of Martin Luther King at Labitrie College.

Afternoon

As part of the preparation of a new project scheduled for May 2020 "Living together in peace", the foreign delegations participated in a game of "post-it". It consisted of writing on post-it topics and actions to organise on the topic "Living together in peace".

Tuesday

"Cité de l'espace", Toulouse all day.

Wednesday

Morning

The foreign delegations presented their country in the form of an exposé to the students of the college.

Afternoon

Visit of TOULOUSE with their French correspondent.

Thursday

Morning

Meeting with SOS RACISM

The association created after the murder of an old lady in her apartment.

LEGAM: European network against racism and discrimination

Afternoon

Delegations were grouped together in a room to create a work about sexism. This work was presented on Friday morning during the inauguration of the fresco at the entrance of Labitrie College.

The students chose to create a play including a speech with a dance and a song all around the theme of sexism.

The students therefore divided themselves into the working groups they wanted (singing / dancing / speech / theater).

It only took 2 hours to mix their ideas, their cultures and their imagination. A real show has been created.

Friday

Morning

Delegations arrived early to repeat the show. Then, they took a few moments to create a poster on "Fraternity Festival " and stick a post-it with a word or phrase to summarize this wonderful week spent together.

The show at the gym went exceptionally well.

Then the week ended with an international meal shared with all the delegations and their families.

Prof. Udriou Adriana

ROLUL EDUCAȚIEI ÎN SOCIETATEA ACTUALĂ

Termenul de „educație” vine de la latinescul „educatio” care înseamnă „formare” sau „creștere”. Prin urmare, educația presupune acțiunea de formare a omului cu scopul adaptării acestuia la realitatea socio-economic-oistorico-culturală în care trăiește. De calitatea educației pe care o primim, depinde, în esență, întreaga noastră viață. Și asta pentru că educația, ca factor socializator, ne formează ca oameni active ai societății.

Din punct de vedere sociologic, Dicționarul sociologic Oxford, spune că educația reprezintă „un proces de administrare a cunoașterii acceptate din punct de vedere social, implicând un curriculum și o pedagogie aprobate, un corp didactic salarizat, participare obligatorie la cursuri a elevilor și împărțirea în grupe de învățare”. În lumina acestor caracteristici este evident că școala reprezintă un agent al socializării prin care tinerii dobândesc comportamentele necesare pentru participarea la viața socială.

Socializarea prin educație presupune transmiterea, însușirea și aplicarea unor valori (științifice, tehnologice, culturale, artistice, filozofice, etice, religioase). În fapt, una dintre funcțiile esențiale ale educației este formarea și dezvoltarea personalității cu scopul integrării sociale.

Ca rezultat, educația indică nivelul de instrucție, de cultură, de conturare a diferitelor componente ale personalității în urma influențelor educaționale. În limbaj obișnuit, spunem despre cineva că este „bine educat” dacă are un caracter orientat pozitiv sau, dimpotrivă, „prost educat” dacă are un caracter orientat negativ.

Câmpul educațional este unul specializat, cu reguli proprii de funcționare și care este dominat de patru domenii educationale:

-**educația intelectuală** care presupune transmiterea și asimilarea de valori științifice și umaniste. Educația intelectuală se ocupă de formarea și consolidarea nucleului valoric al personalității și de dezvoltarea intelectuală a individului, absolute necesară în soluționarea problemelor cotidiene și în procesul luării deciziilor.

-**educația morală** care ca scop formarea profilului moral al personalității și al comportamentului socio-moral al individului.

-**educația estetică** care se ocupă de cultivarea respectului față de frumos, dar și față de ceea ce înseamnă tradiție și continuitate

-**educația fizică** care are în vedere dezvoltarea armonioasă a corpului și relaxarea minții.

În sens larg, educația înseamnă:

1. *educația din partea părinților și a familiei extinse* – primul tip de educație de care are parte copilul
2. *educație din experiența de viață* – tot ce se întâmplă în jurul copilului reprezintă o formă de educație pentru el (educația din relația cu anturajul, cu instituțiile statului: biserica, statul etc)
3. *educația formală* (creșă, grădiniță, școală, liceu, facultate)
4. *autoeducația* care dezvoltă și îmbunătățește toate învățăturile primite anterior, care trage concluzii în urma informațiilor știute și experiențelor trăite, și crează noi informații utile.

În funcție de gradul de organizare și de oficializare al formelor educației, putem delimita trei mari categorii:

- **educația formală sau oficială** care cuprinde activitățile pedagogice desfășurate cu intervenția actorilor educaționali în grădinițe, școli, licee, universități, centre de perfecționare etc, în cadrul sistemului de învățământ, în mod planificat și organizat pe niveluri și ani de studii, având finalități educative determinate. Ea se realizează în cadrul unui proces de instruire realizat cu rigurozitate, în timp și spațiu: planuri, programe, manuale, cursuri, materiale de învățare .

-**educația non-formală sau extrascolară** care se desfășoară, asemeni educației formale în interiorul sistemului de învățământ, dar într-un cadru mai flexibil, cum ar fi: concursuri, excursii.

-**educația informală sau spontană** nu se realizează în cadrul instituțional, ci dimpotrivă în afara acestuia. Influențele pedagogice sunt exercitate spontan la nivelul întregii societăți: familie, comunitate, mass-media.

În condițiile în care trăim într-o societate a progresului rapid, avem mereu impresia că orice am învățat azi, mâine va fi depășit. De aici rezultă nevoia de permanentă reactualizare a informațiilor. În felul acesta, pornind de la nevoia individului de a fi în permanență la curent cu ceea ce se întâmplă, educația trebuie să se updateze. Informația trebuie prelucrată, dar mai ales, trebuie pusă într-un context mult mai amplu. Istoria, geografia și chiar fizica sau chimia nu mai pot fi văzute ca discipline de sine stătătoare ci trebuie privite interconectat. De asemenea, este cazul ca educația non-formală să ia amploare. A trecut vremea „performanței la o materie” și a venit vremea „performanței în viață”. Abilitățile de viață ale tinerilor, cu alte cuvinte, ceea ce ei vor ști să pună în aplicare cu îndemănare în viața lor de adulți devine mult mai important decât cunoștințele izolate pe care le aveau în trecut.

Prof. Militaru Gabriela

« DÉCOUVRIR LE PATRIMOINE CULTUREL ET NATUREL À TRAVERS LES 5 SENS »

Liceul Voltaire, Craiova, beneficiază în perioada 2018-2020 de un grant pentru proiectul cu titlul « Découvrir le patrimoine culturel et naturel à travers les 5 sens » nr. 2018-1-IT02-KA229-048307 derulat prin programul Erasmus+, parteneriat de schimb școlar, Acțiunea cheie KA2, finanțat de Comisia Europeană. Parteneri în acest proiect sunt: I.S. Sandro Pertini, Italia, Ogec Depoorter, Hazebrouck, Franța, Agrupamento de Escolas D. Sancho I, V.N. Farmalicao, Portugalia, SOU Dimcho Debelyanov, Belene, Bulgaria și Liceul Voltaire, Craiova, România.

Obiectivele proiectului vizează: promovarea dezvoltării culturale a elevilor pentru a avea o atitudine pozitivă față de valorile naționale și europene; conștientizarea europeană a apartenenței prin inițiative semnificative din punct de vedere cultural și pedagogic; identificarea instrumentelor comune pentru cercetarea rădăcinilor comune; promovarea patrimoniului cultural al țărilor partenere.

Limba de comunicare este limba franceză ceea ce conduce la îmbunătățirea și exersarea competențelor de limba franceză, iar materialele elaborate pentru reuniunile și diseminările de proiect contribuie la dezvoltarea competențelor elevilor.

În perioada 24-30 noiembrie 2019 o delegație formată din 4 eleve și 2 profesori a participat la cea de-a treia reuniune din cadrul proiectului « Découvrir le patrimoine culturel et naturel à travers les 5 sens » în Afragola, Italia.

În prima zi au avut loc Ceremonia de bun venit și deschiderea oficială a săptămânii la I.S. Sandro Pertini realizate de către Directorul școlii, coordonatorul proiectului, profesorii și elevii școlii gazdă. Au urmat prezentările filmelor și PPT-urilor despre școala, oraș, țară realizate de către elevii fiecărei țări. De asemenea, s-au realizat vizitarea ghidată a școlii, întâlnirea de proiect și Jocul de patrimoniu nr.1 „Afragola perceputa prin cele 5 simțuri”. Ziua s-a încheiat cu primirea oficială de către Primarul orașului la Primăria Afragola.

Una dintre activitățile săptămânii a presupus o călătorie pentru simțuri- gust și miros în Sorrento. Vizita la Sorrento a început cu Fabrica Trasparentă de limoncello (tur gratuit cu ghid). O călătorie prin diferitele etape ale producției Limoncello-ului de Capri. Întreaga fabrică are pereți de sticlă care permit vizitatorilor să asiste la fiecare etapă de producție. Urmată de o plimbare și vizită prin Sorrento. Un traseu vizual și auditiv: sunete și lumini ale orașului- luminile lucrărilor create de artiști, instalații diverse expuse în piețele, pe străzile și în grădinile sau parcurile din Salerno. O expoziție spectaculoasă de opere de artă luminoase!

Pe parcursul săptămânii s-au organizat un tur vizual al Centrului Istoric din Napoli; un tur auditiv: "Ascultarea orașului"; un tur tactil "Arta creării unei creche- napolitane". Prin turul ghidat de la Napoli au fost descoperite Centrul istoric: Place Bellini-Rue Saint Sebastiano-Piața și Biserica lui Isus- Biserica Santa Chiara- Saint Domenico-Rue Saint Gregorio Armeno-le Dôme. S-a organizat de asemenea o vizită ghidată a Muzeului Arheologic din Napoli, care este considerat unul dintre cele mai frumoase muzee de artă antică din lume pentru sculpturile și mozaicurile sale, și a Galeriei Umberto din Place du Plébiscite.

Reuniunile de lucru au inclus activități didactice în Aula Magna și Laboratorul de Limbi cu profesorii și elevii care au prezentat în format PPT sau videoclip cunoștințele acumulate și experiențele din primele două zile de vizită. O după amiază a fost dedicată muncii în echipă (realizarea unei creche) și întâlnirii de lucru a profesorilor.

Ultima zi a fost dedicată unei vizite ghidate la Palatul Regal din Caserta și imensul său parc. Proiectat în secolul al XVIII-lea de Luigi Vanvitelli, palatul este rezultatul fuziunii a două reședințe regale: Palatul Versailles al regilor Franței și Palatul Escorialului, reședința regilor Spaniei. Ziua s-a încheiat cu bucate și dansuri tipice în cadrul cinei internaționale. Activitatea s-a încheiat oficial prin înmânarea certificatelor de către domnul Director al școlii gazdă, împreună cu profesorul coordonator al proiectului, profesorii, elevii și familiile gazdă.

În cadrul acestei reuniuni de proiect, au fost stabilite strategiile de acțiune în vederea implementării activităților din cel de al doilea an de proiect, s-au stabilit datele exacte pentru următoarele reuniuni de proiect din România și Bulgaria, aferente perioadei 2019- 2020.

Întâlnirea de proiect din Italia a subliniat existența unui sentiment de apartenență la o comunitate europeană, precum și importanța colaborării și formării de relații profesionale și personale între participanții la proiect.

Impactul acestui proiect la nivelul școlii noastre este unul deosebit, contribuind la creșterea valorii europene a școlii noastre, a comunității locale, aspecte care promovează diversitatea culturală și lingvistică și care ne oferă ocazia să conștientizăm rolul colaborării, comunicării, cunoașterii și învățării, descoperirii de lucruri noi despre identitatea națională și europeană.

Prof. Popi Dorina-Loredana
Prof. Udroiu Adriana-Cristina

EXPERIENȚE CULTURALE VIRTUALE

Timpul parcă a stat pe loc, ar spune unii... Ei bine, ținem să vă arătăm că nu este chiar așa! Este adevărat că nu am mai putut participa la mobilitățile fizice atât de frumoase și valoroase pentru noi, însă timpul și energia noastră s-au îndreptat către cooperarea virtuală. Și cum nu puteam face asta decât prin intermediul platformei eTwinning, vrem să vă povestim câte ceva despre trei din cele cinci proiecte pe care le derulăm.

Primul dintre ele este intitulat "Virtual Reality (VR) for Language Education". Este un proiect început în noiembrie

2020, alături de școli din Ungaria și Turcia, la care pot participa elevi de toate vârstele. Educația are ca scop îmbinarea codării, designului și educației lingvistice. Este utilizată platforma de codare bazată pe blocuri COSPACES. Aplicații VR interactive și jocuri, inclusiv gamificare, întrebări, răspunsuri și prelegeri vor fi dezvoltate pentru educația lingvistică. Pe măsură ce elevii dezvoltă aceste aplicații, abilitățile lor de codificare se vor îmbunătăți, dar și abilitățile lingvistice ale acestora. În plus, deoarece elevii își vor dezvolta propriile programe de educație lingvistică, ei își vor îmbunătăți competențele de gestionare a proiectelor. Vor face singuri proiectarea aplicației, ceea ce va însemna îmbunătățirea abilităților de proiectare 3D, vor codifica aplicațiile proiectate și vor fi implicați în rezolvarea problemelor și procesele algoritmice, iar în timp ce dezvoltă aplicații și jocuri (pe platforma WEB, MOBILE și VR), ei vor învăța concepte de limbă și structuri gramaticale.

Cu cel de-al doilea proiect pe care vi-l prezentăm, intitulat "Nature For Future", început în ianuarie 2020, laături de școli din Italia, Portugalia, Grecia și Turcia, intrăm în altă zonă, una care ne preocupă de mai multă vreme. În viața noastră de zi cu zi auzim sau aflăm despre dezastrele naturale care afectează diferite părți ale lumii. Cele mai multe dintre ele afectează într-adevăr oamenii direct și provoacă pierderi de vieți și bunuri. Dezastrele naturale fac parte din viață, după cum bine știm. Știm, de asemenea, că majoritatea dezastrelor naturale apar din cauza comportamentelor umane față de natură. De cele mai multe ori deteriorăm sau deranjăm în mod intenționat echilibrul natural sau avem o tendință foarte mică sau nu avem deloc obișnuința de a-l proteja. Comportându-ne astfel, putem cere oare lumii o viață mai bună?

Există pași mici pe care toată lumea le poate face. Așadar, ne propunem să începem cu schimbarea personală a atitudinilor față de natură. Cu cât comportamentele noastre față de natură sunt mai responsabile, cu atât vom putea avea condiții mai bune și un viitor pe măsura dorințelor noastre. Astfel, putem trăi într-un mediu mai sănătos și avem o zi de mâine în care putem fi mai optimiști. Obiectivele noastre sunt: să îi ajutăm pe copii să învețe mai multe despre natură și să le oferim posibilitatea de a petrece mai mult timp în natură, pentru a-și construi încrederea, creativitatea și imaginația; să-i învățăm de ce trebuie să aibă grijă de toate viețuitoarele din jurul lor; să conștientizeze ce există în natură; să creștem gradul de conștientizare a unei vieți sănătoase, a unui aer mai curat și a unui mediu liniștit, departe de traficul intens și de zgomot; să-i convingem pe elevii noștri să meargă cu bicicleta la școală în loc să folosească alte mijloace de transport; să creștem interesul și curiozitatea elevului nostru cu privire la animale. Până la sfârșitul proiectului, ne propunem să creăm un glosar de termeni tehnici despre natură și o broșură care informează oamenii despre cum să ne păstrăm prețioasele surse de natură.

Cel de-al treilea proiect este și cel mai recent, cu un titlu pe măsura obiectivelor și aspirațiilor noastre : Éco-tours, demarat în noiembrie 2020. Scopul proiectului „Éco-tours” este aprofundarea Agendei 2030, care recunoaște cinci dimensiuni esențiale : oameni, prosperitate, planetă, parteneriate și pace. Aceasta va include o abordare creativă și critică a abordării noastre față de provocările cu care ne confruntăm astăzi în ceea ce privește dezvoltarea durabilă, cu o atenție deosebită abordărilor inovatoare. Partenerii noștri sunt din Franța, Portugalia, Italia și Lituania.

Obiectivele vizează conștientizarea moștenirii naturale și culturale a regiunii sale, încurajarea observării diversității (biodiversitate, diversitate culturală), stimularea sentimentului de apartenență

la teritoriul său și la tradițiile sale, dezvoltarea competențelor digitale, dezvoltarea unei conștientizări ecocritice, prin promovarea ideii de școală verde, cunoașterea relației dintre biodiversitate și hrană, promovarea îmbunătățirii patrimoniului natural și cultural al regiunii sale - biodiversitate / geodiversitate și turism.

Suntem foarte încântați de schimburile de idei cu elevii și profesorii din școlile partenere și abia așteptăm să va povestim mai multe în numărul viitor al revistei noastre!

Valentin Constantinescu, clasa a X-a B

OAMENI ȘI LOCURI

DE VORBĂ CU FRANÇOIS-MARIE AROUET (VOLTAIRE)

Am avut onoarea de a discuta cu scriitorul și filosoful, Voltaire. Experiența țin să o împărtășesc cu voi. Ne-am întâlnit într-o cafenea din Franța, Paris, locul unde scriitorul s-a născut.

- Bună ziua! Vă mulțumesc că ați acceptat să luați parte la acest interviu.

Voltaire: - „Bună ziua! Cu cea mai mare plăcere!”

- Domnule Voltaire, ați spus că „Voltaire” este de fapt un pseudonim. Care este numele dumneavoastră real?

Voltaire: - „Numele meu real este François-Marie Arouet. Am adoptat numele de "Voltaire" în 1718, în urma încarcerării mele de la Bastille.”

- Care a fost cauza încarcerării?

Voltaire: - „Spiritul meu sarcastic mi-a făcut probleme cu autoritățile pentru prima dată în luna mai 1716, când am fost exilat pentru scurt timp din Paris deoarece am compus poeme satirice la adresa familiei regentului francez. Eu nu eram foarte diplomat, spuneam întotdeauna ce gândeam și, un an mai târziu, am fost arestat și închis la Bastilia din cauză că am scris un vers prin care se insinua că regentul avea o relație incestuoasă cu fiica sa. Pot spune că m-am lăudat că celula mi-a oferit timp și liniște pentru a mă gândi și am petrecut 11 luni după gratii. Mai târziu, am îndurat, din nou, o scurtă perioadă de timp la Bastilia în aprilie 1726 când am fost arestat pentru că am plănuț să mă duelez cu un aristocrat care m-a insultat și m-a bătut. Pentru a scăpa de închisoare, m-am exilat de bunăvoie în Anglia, unde am rămas pentru aproape trei ani.”

Simțeam cum nu îl deranja să îmi dea răspunsuri detaliate, așa că am aruncat foaia cu întrebările pe care le-am plănuțit și am început să formulez altele.

- Lucrările dumneavoastră au fost afectate de aceste întâmplări?

Voltaire: - „Da, din moment ce scrierile mele denigrau orice, începând cu religia și până la sistemul juridic, mă loveam frecvent de cenzură din partea guvernului francez. O bună parte din opera mea a fost suprimată și autoritățile au ordonat chiar ca anumite cărți să fie arse de executorul statului. Pentru a mă lupta cu cenzorii, mi-am tipărit majoritatea lucrărilor în străinătate și am publicat sub diferite nume false și pseudonime. Faimoasa mea nuvelă „Candide”, a fost inițial atribuită lui „Dr. Ralph” și am încercat activ să mă distanțez de aceasta timp de mai mulți ani după ce, atât guvernul, cât și biserica o dezaprobau. În ciuda eforturilor mele de a rămâne anonim, am trăit neîncetat cu frica de închisoare. După ce am scris „Scrisori privind națiunea engleză” și a fost lansată în anul 1734, am fost forțat să mă retrag în mediul rural francez și mi-am petrecut majoritatea ultimilor în exil neoficial în Elveția.”

-Îmi puteți enumera câteva lucrări preferate, care vă aparțin?

Voltaire: - „Desigur. „Le siècle de Louis XIV”, „Poème sur le désastre de Lisbonne”, „Essai sur les mœurs”, „Candide”, „Histoire de l'Empire de Russie sous Pierre le Grand” ”

Și cum căzusem de acord că am la dispoziție doar cinci întrebări, apoi domnul Voltaire imi va pune mie încă două întrebări, am insistat asupra unei informații pe care nu o puteam găsi pe internet.

-Domnule Voltaire, sunteți căsătorit?

Voltaire: - „Viața mea personală a implicat o serie de amante, concubine și iubite pe termen lung. Am avut o aventură faimoasă de 16 ani cu geniala autoare și cercetătoare, Émilie du Châtelet și, mai târziu, m-am dedicat, în secret, unei relații cu nepoata acesteia, Marie-Louise Mignot. Am trăit ca un cuplu căsătorit de la începutul anilor 1750 și chiar am adoptat un copil în anul 1760, când am ajutat o tânără femeie nevoiașă, pe nume Marie-Françoise Corneille.”

Deși mai aveam o tonă de întrebări, era rândul domnului Voltaire să îmi adreseze cele două întrebări.

Voltaire: „-Am auzit de un liceu, la tine în oraș, ce îmi poartă numele”

Wow, se părea că nu doar eu m-am informat.

Voltaire: ”- Ce ai putea să îmi spui despre el?”

- Oh..Liceul „Voltaire”...Liceul unde am învățat că niciodată nu ești prea mic pentru a te face auzit. Locul în care am cunoscut persoane minunate, unde am legat noi prietenii și unde am învățat să mă implic atât trupește cât și sufletește. Locul care îmi este a doua casă.

Voltaire: „- Ai schimba ceva la acest liceu?”

- Sincer, nu. Este locul care m-a schimbat pe mine, dar pe care, eu, nu aș vrea să îl schimb.

După răspunsul meu, scurt, dar sincer și plin de emoții, domnul Voltaire mi-a spus că trebuie să se întorcă acasă. Mi-am luat la revedere și mi-am amintit că și eu trebuie să mă întorc, la a doua mea casă, Liceul „Voltaire”. Următoarea mea întrebare este pentru tine, cel care citești acest interviu, tu ce întrebare i-ai fi pus domnului Voltaire? Îmi poți trimite răspunsul, iar eu îl voi citi, îl voi nota, iar data viitoare voi ține cont de el.

Chiciu Elena Claudia-Cristina, clasa a X-a C

JENNIFER LOPEZ

Jennifer López (n. 24 iulie 1969, The Bronx, New York, SUA) este o actriță, cântăreață, dansatoare, designer, producător și femeie de afaceri americană de origine portorică.

Visa încă din copilărie să devină artistă, astfel că a început să cânte de la o vârstă fragedă. De-a lungul timpului, a jucat în multe filme. Dar succesul a fost de partea ei abia în anul 1997, când a jucat rolul binecunoscutei și regretatei Selena, în filmul cu același nume. A urmat apoi încă un succes cu filmul "Anaconda", și, în timp, a devenit una dintre cele mai căutate actrițe de la Hollywood.

La sfârșitul anilor '90, și-a început cariera muzicală. Un debut cu succes, în care primul album al lui Jennifer s-a intitulat "On the 6" și conținea hituri precum "If you had my love" sau "Waiting for tonight". Pentru

acest album, Jennifer a obținut discul de platină, datorită volumului de vânzări.

Jennifer Lopez s-a născut pe data de 24 iulie 1969 într-unul dintre cele mai mari cartiere din New York, Bronx, într-o familie de portoricani. Nu a fost crescută într-o familie de muzicieni, ca mulți artiști, ci mama era educatoare la o grădiniță, iar tatăl era specialist în calculatoare. Jennifer a crescut alături de cele două surori, Lynda și Leslie. Jennifer a avut înclinații spre muzică încă de mică când a început să cânte în școlile catolice.

Pentru a-și plăti cursurile de canto și dans aceasta lucra ziua dând lecții de coregrafie și noaptea dansând în cluburile din Manhattan. După participările la castinguri a fost cooptată să apară în videoclipurile cântăreților rap și mai apoi a devenit dansatoare pentru formația New Kids on the Block. A fost respinsă de două ori însă reușește să obțină un rol în serialul "In Living Color" și la scurt timp face parte din trupa de dansatori a lui Janet Jackson lângă care apare în videoclipul piesei "That's the Way Love Goes".

În 1995 apare în drama "My Family" și filmul de acțiune "Money Train". Lopez a jucat în producțiile lui Francis Ford Coppola din anul 1996, comedia "Jack", alături de Robin Williams și thriller-ul din 1997, "Blood and Wine", alături de Jack Nicholson.

Cel mai cunoscut rol al său rămâne însă cel interpretat în filmul documentar "Selena" care i-a adus în 1996 o nominalizare în cadrul Premiilor Globul de Aur pentru "Cea mai bună actriță - Muzical sau Comedie". Astfel devine prima actriță de origine latină care a primit un onorariu de 1 milion de dolari pentru interpretarea dintr-un film.

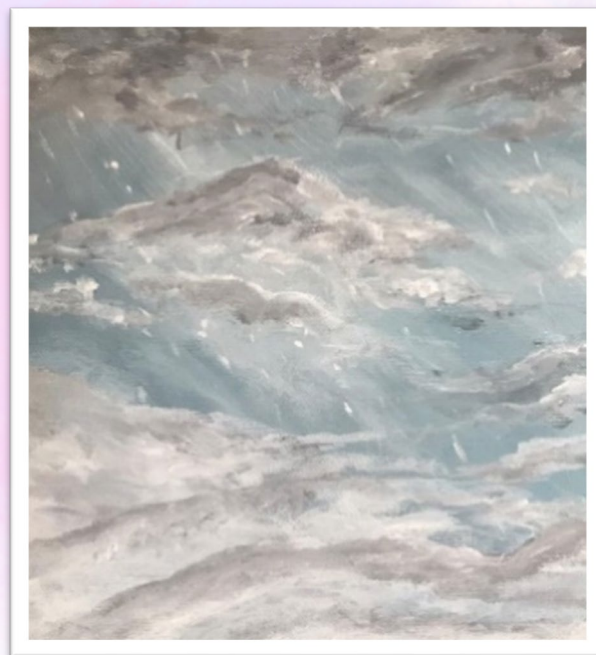
Pe lista de apariții în cinematografie se mai găsesc și "The Wedding Planner", "Maid in Manhattan", "Monster-In-Law" și "Enough". În luna aprilie a anului 2004, Lopez a jucat în sitcomul "Will și Grace", în finalul celui de-al șaselea sezon interpretându-se pe sine. Apariția acesteia în serial a obținut o audiență care nu mai fusese atinsă de la apariția lui Elton John în 2002.

În muzică, Jennifer s-a lansat oficial pe 1 iunie 1999 cu albumul de debut "On the 6" și a ajuns în Top 10 în Billboard 200. Hitul "If You Had My Love" a poziționat-o pe primul loc în top timp de 32 de săptămâni, lucru ce nu l-a putut realiza niciun alt artist până atunci. Urmează "Waiting for Tonight" care îi aduce cântăreței premiul MTV pentru "Best Dance Video" și o nominalizare la Grammy. Duetul cu Mark Anthony, "No Me Ames" aduce două nominalizări la premiile Latin Grammy.

Cel de-al doilea album intitulat simplu "J.Lo" este lansat pe 23 ianuarie 2001 și debutează pe locul întâi în Billboard 200. Apariția în același timp a filmului "The Wedding Planner" o face pe Jennifer Lopez prima cântăreață-actriță din lume care are un album și un film pe locul întâi în aceeași săptămână.

Pleniceanu Cătălina-Alexandra, clasa a X-a C

Emotions en couleurs

**Molon Iulia,
clasa a X-a B**

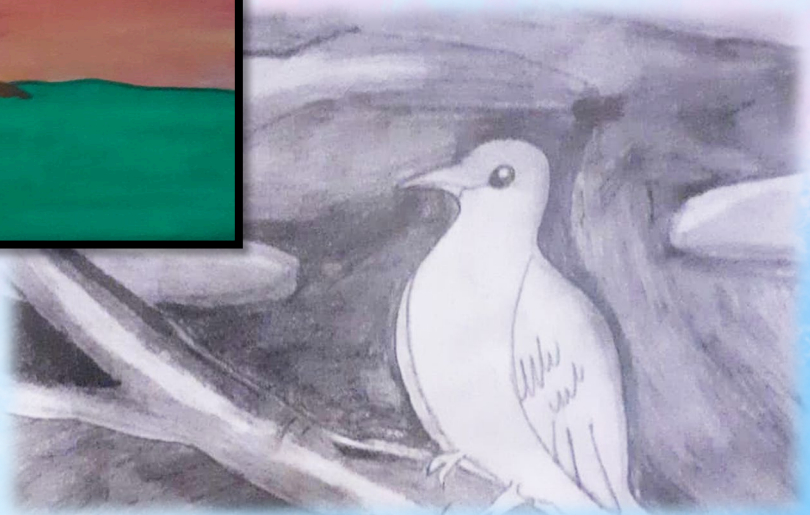

Trușcă Andreea

Chiciu Claudia, clasa a X-a C

Avdiaj Alesio, clasa a X-a C